Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΙΖ' ΤΟΜΟΣ

THE ORTHODOX OBSERVER

ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1951

ΑΡΙΘΜ 378

Ο ΣΕΒ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ Κας ΡΟΥΖΒΕΛΤ (Ἴδε Σελὶς 4)

ΠΡΟΝΟΙΑ-ΤΗΣ-ΕΛΛΗΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΥΣΚΕΨΕΩΣ

Κληρικῶν διαφόρων Δογμάτων διὰ τὴν Ἄμυναν τῶν Κατοίκων καὶ τῶν Πόλεων Ἐναντίον Ἐχθρικῆς Ἐπιθέσεως (Civil Defence)

Ἐν Γουάσιγκτων, τῇ 13ῃ Ἰουνίου 1951.

Τὴν σύσκεψιν ταύτην ἐκάλεσεν ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. MILLARD CALDWELL καὶ εἰς αὐτὴν παρευρέθησαν ἀντιπρόσωποι Κληρικοὶ τῶν μεγαλειτέρων καὶ κυριωτέρων δογμάτων ἐν Ἀμερικῇ. Τὸν Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπον ἡμῶν κ. κ. Μιχαὴλ ἀντιπροσώπευσεν ὁ Αἰδ κ. Γεώργιος Ε. Καλπαξῆς, Ἱερεὺς τῆς ἐν Γουΐλμιγκτον, Δελ., Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Κοινότητος τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐκ μέρους τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ κ. CALDWELL ἐν πρώτοις ὁμιλεῖ περὶ τοῦ ἀγῶνος ὁ ὁποῖος ὑφίσταται μεταξὺ τῶν ὑψηλῶν καὶ εὐγενῶν ἀρχῶν τῆς Ἀμερικανικῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Κομμουνισμοῦ. Ἀναφέρει ὅτι ἡ Ρωσσία ἔχει διάφορα μυστικὰ ὅπλα καὶ ἀσφαλῶς τὴν ἀτομικὴν βόμβαν καὶ δύναται εἰς οἱανδήποτε ἡμέραν ἢ στιγμὴν νὰ ἐπιτεθῇ ἐναντίον τῆς Ἀμερικῆς καὶ νὰ καταστρέψῃ ὁλοκλήρους πόλεις καὶ πληθυσμούς. Ὀφείλομεν, ἑπομένως, νὰ εἴμεθα κατὰ πάντα προετοιμασμένοι διὰ πᾶσαν πιθανὴν ἐπίθεσιν τοῦ ἐχθροῦ. Πρέπει ὁ λαὸς νὰ διαφωτισθῇ καταλλήλως καὶ νὰ εἶναι ἕτοιμος σωματικῶς καὶ ψυχικῶς ἐν ᾗ περιπτώσει ἐπιτεθῇ ὑπούλως ὁ ἐχθρός. Πρὸς τὸ ἔργον τοῦτο καλοῦνται οἱ Κληρικοὶ νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των καὶ νὰ συνεργάζωνται μὲ τὰς τοπικὰς ἀρχὰς διὰ τὴν ἄμυναν.

Ὁ BRIGADIER GENERAL κ. ERNEST MOORE κάμνει μίαν ἀνασκόπησιν τῶν ἰδεῶν καὶ σκοπῶν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Εἰς τὴν Ρωσσίαν, λέγει, δὲν ὑπάρχει θρησκεία, δὲν ὑπάρχει λατρεία πρὸς τὸν Θεόν, ἀλλὰ μόναν πρὸς τὸν Στάλιν. Ἡ Νεολαία της διδάσκεται τὰς κομμουνιστικὰς θεωρίας καὶ τὸ μῖσος ἐναντίον τῆς θρησκείας καὶ ἐναντίον τῆς Ἀμερικῆς. Προγυμνάζεται διὰ μεγάλον πόλεμον. Δὲν πρέπει, ἑπομένως, ἡ Ἀμερικὴ νὰ ἀμελήσῃ εἰς τὸ σπουδαῖον ζήτημα τῆς ἀμέσου προετοιμασίας διὰ τὴν ἀστικὴν ἄμυναν εἰς ὅλην τὴν χώραν, διότι ὁ κίνδυνος εἶναι μεγάλος. Ὁ Ἀμερικανικὸς λαὸς ὀφείλει νὰ μὴ χάσῃ τὸ θάρρος του οὔτε τὴν ἀποφασιστικότητα νὰ ἀμυνθῇ.

Τρίτος ὁμιλητὴς ἦτο ὁ κ . J. J. WADSWORTH, DEPUTY ADMINISTRATOR, ὁ ὁποῖος ἐξήγησε τὸ Πρόγραμμα τῆς Ἀστικῆς Ἀμύνης, τὸ ὁποῖον διαιρεῖται εἰς δύο μέρη, τὰ ἑξῆς:

α′) Πῶς γίνεται ἡ προετοιμασία τῶν κατοίκων καὶ β′) Πῶς προετοιμάζονται τὰ ἀπαιτούμενα ὑλικὰ διὰ τὴν ἄμυναν.

Ἡ ψυχικὴ προετοιμασία τῶν κατοίκων ἐξαρτᾶται κυρίως ἀπὸ τοὺς Κληρικοὺς ἑκάστου δόγματος. Διὰ κηρυγμάτων, ὁμιλιῶν καὶ συμβουλῶν νὰ ἐννοήσουν ἄτομα καὶ οἰκογένειαι ὅτι τίποτε πλέον δὲν σταματᾶ τὸν ἐχθρόν μας. Ἐὰν ὁ ἐχθρὸς οὗτος ἐπιτεθῇ μὲ ἀτομικὰς βόμβας, δυνάμεθα νὰ σωθῶμεν ἐὰν γνωρίζωμεν τί πρέπει νὰ πράξωμεν διὰ νὰ μὴ γίνῃ πανικὸς καὶ ὁμαδικὴ ἀπώλεια ἀνθρώπων.

Ἡ προμήθεια τῶν ἀναγκαίων ὑλικῶν πραγμάτων διὰ τὴν ἄμυναν εἶναι ἔργον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἑκάστης πόλεως. Χρειάζεται ἡ συνεργασία ἰατρῶν, νοσοκόμων, δημοσίων ὑπαλλήλων, ραδιοφωνικῶν σταθμῶν, πυροσβεστῶν, ἐθελοντῶν κτλ.

Τὸ Κεντρικὸν Γραφεῖον Ἀστικῆς Ἀμύνης τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως ὠργανώθη κατὰ τὸ 1941 κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ ἐννέα ἔτη μελετᾷ τὰ προβλήματα τῆς ἀμύνης.

Ὁ ἴδιος ὁμιλητὴς ἀναφέρει ἐπίσης ὅτι δύνανται τὰ μεγάλα πανεπιστήμια καὶ κολλέγια τῆς Χώρας νὰ βοηθήσουν τὸ ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς μὲ τὸ νὰ διδάσκουν τοὺς φοιτητάς των πῶς δύνανται νὰ προσφέρουν ὑπηρεσίαν ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης.

Ὁ ἑπόμενος ὁμιλητὴς κ. JOHN A. DECHANT δίδει μίαν γενικὴν ἀνάλυσιν τοῦ περιεχομένου τοῦ διαφωτιστικοῦ βιβλίου περὶ ἀστικῆς ἀμύνης SURVIVAL UNDER ATOMIC ATTACK, τὸ ὁποῖον ἐξέδωκε ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπή.

Ὁ REV. OTIS R. RICE ὁμιλεῖ διὰ τὴν ἐργασίαν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Κληρικῶν καὶ συνιστᾷ εἰς τοὺς παρόντας νὰ σκεφθοῦν:

1ον). Ἐὰν γίνῃ μία ἐχθρικὴ ἐπίθεσις μὲ βόμβας, πῶς θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξακολουθήσουν αἱ Ἱεραὶ Ἀκολουθίαι τῶν Ἐκκλησιῶν;

2ον). Πῶς θὰ δυνηθῇ ἕκαστος Κληρικὸς νὰ βοηθήσῃ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους μετὰ τὴν ἐπίθεσιν;

3ον). Θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ βοηθήσουν λαϊκοὶ τοὺς Ἱερεῖς κατὰ τὰς τραγικὰς ἐκείνας ὥρας καὶ ἡμέρας μὲ προσευχὰς καὶ ἄλλας ἐκκλησιαστικὰς ὑπηρεσίας;

Κατὰ τὸ γεῦμα ὡμίλησεν ὁ Δρ. SHIELDS WARREN, βιολόγος, ὅστις ἐν πρώτοις ἀνέφερε τὰ ἀποτελέσματα τῶν τελευταίων ἀτομολογικῶν δοκιμῶν εἰς τὴν Πολιτείαν NEVADA. Βιολογικῶς τὰ ἀποτελέσματα δύνανται νὰ εἶναι τραγικὰ ὅπου καὶ ἂν γίνῃ ἡ ἐπίθεσις ἑνὸς ἐχθροῦ μὲ ἀτομικὰς βόμβας, εἶπεν. Ἐπήνεσε τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι μὲ ὑπομονὴν καὶ ἐμπιστοσύνην ἐργάζονται εἰς τὰ ἐργοστάσια, ὅπου κατασκευάζεται ἡ ἀτομικὴ βόμβα. Κατέληξε λέγων ὅτι δυνάμεθα νὰ κρατήσωμεν τὸ ἠθικὸν τῶν κατοίκων ὅταν ἐφαρμόζωμεν ὅλοι τὸν Χρυσοῦν Κανόνα.

Μετὰ τὸ γεῦμα ἀπολουθεῖ συζήτησις σχετικῶς μὲ τὰ προβλήματα τῆς ἀστικῆς ἀμύνης καὶ ἐκφράζονται γνῶμαι διαφόρων ἀντιπροσώπων. Ἡ κεντρικὴ ἐπιτροπὴ προτείνει ὅπως:

1ον.) Ἑκάστη Κοινότης ἐνοικιάσῃ καὶ δείξῃ εἰς τοὺς ἐνορίτας της κινηματογραφικὴν ταινίαν, ἡ ὁποία διαρκεῖ 10 ἕως 15 λεπτά, περὶ τῆς ἀστικῆς ἀμύνης.

2ον). Ἑκάστη Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ ἀναλάβῃ νὰ δημοσιεύσῃ εἰς τὰ θρησκευτικά της Περιοδικὰ διαφωτιστικὰ ἄρθρα.

Πιστεύω ὅτι δυνάμεθα ὄχι μόνον εἰς τὸν «Ὀρ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 20ὴν Σελίδα)

THE ORTHODOX OBSERVER
VOL.XVII. No. 378. — JULY - AUGUST 1951
Established 1934
A record of the work, the thought and the news of the Greek Orthodox Church in the U. S. A.
Published monthly except July and August when bimonthly by The Greek Archdiocese Publications Association
Phocas Angelatos, Editor
at 10 East 79th Street, New York 21, N. Y.
"Reentered as second class matter November 30, 1950, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879."
SUBSCRIPTIONS in United States:
For One year $3.00. — For two years $5.00.
Other countries $3.50 per year.
25 cents a copy

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. 10 East 79th Street. New York 21. N. Y.

ΕΤΟΣ ΙΖ'. Ἀριθ. 378. ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1951

ΠΡΩΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ.κ. ΜΙΧΑΗΛ

Ἀπὸ τῆς 12ης μέχρι τῆς 15ης Ἰουλίου, συνῆλθεν ἐν Σικάγῳ τὸ Α' Ἐθνικὸν Συνέδριον τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Νεολαίας. Ἐπραγματοποιήθη, τοιουτοτρόπως, μακροχρόνιος προσπάθεια καὶ ζωηροτάτη ἐπιθυμία τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς. Πρόκειται περὶ ἀγαθοῦ δι' ὅλην τὴν Ὁμογένειαν καὶ διὰ τὸ φέρελπι μέλλον αὐτῆς ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ χώρᾳ. Καὶ ἐπειδὴ πᾶσα δόσις ἀγαθὴ ἄνωθεν παρὰ τοῦ ἐπουρανίου μας κοινοῦ Πατρὸς δίδεται ἡμῖν, τὸ πρῶτον συναίσθημα τὸ ὁποῖον μᾶς διακατέχει ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ λήξει τοῦ πρώτου τούτου Ἐθνικοῦ Συνεδρίου τῆς Νεολαίας τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, εἶναι συναίσθημα βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης καὶ αἴνου καὶ δοξολογίας πρὸς τὸν ἐν Τριάδι ὑμνούμενον καὶ προσκυνούμενον καὶ λατρευόμενον Θεὸν ἡμῶν. Μετὰ δὲ τὴν ἐκδήλωσιν εὐγνωμοσύνης καὶ δοξολογίας πρὸς τὸν Παντοδύναμον Πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἐπιθυμοῦμεν ὅπως καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς ἐκφράσωμεν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν ἄκραν εὐαρέσκειαν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς πρὸς τὴν Ὀργάνωσιν τῆς Νεολαίας Σικάγου, ὅπου καὶ τὸ Συνέδριον συνῆλθε.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ζωηροτάτη ἦτο ἡ ἐπιθυμία καὶ ὁ πόθος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ὅπως συγκροτηθῇ τὸ Συνέδριον τοῦτο, διὰ νὰ συζητηθοῦν σοβαρότατα ζητήματα ἀπασχολοῦντα τοὺς νέους μας καὶ τὰς νεάνιδάς μας. Τὸ δὲ Γραφεῖον Νεολαίας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰργάσθη ἐντατικῶς καὶ ἀκαταπονήτως διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ Συνεδρίου. Εἶναι, ὅμως, ἐξ ἴσου ἀληθὲς καὶ ἀναντίρρητον ὅτι ὁ πόθος αὐτὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς δὲν θὰ ἐλάμβανον τόσον ταχέως σάρκα καὶ ὀστᾶ, ἂν δὲν ἀνελάμβανε τὸ ζήτημα εἰς τὰς στιβαράς της χεῖρας ἡ ὠργανωμένη Νεολαία τοῦ Σικάγου. Αὕτη εἰργάσθη ἐπὶ ἑβδομάδας ὁλοκλήρους, ἐπὶ μῆνας καὶ κατώρθωσε νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἐπιτυχῶς καὶ νικηφόρως ὅλας τὰς δυσκολίας, αἱ ὁποῖαι πάντοτε ὑπάρχουν διὰ τὴν σύγκλησιν παντὸς Συνεδρίου καὶ μάλιστα τοιούτου διὰ πρώτην φορὰν συνερχομένου. Ἡ Νεολαία τῶν δέκα Κοινοτήτων μας τοῦ Σικάγου εἶναι διὰ τοῦτο ἀξία θερμοτάτων συγχαρητηρίων καὶ τῆς βαθείας εὐγνωμοσύνης ὅλων ἡμῶν, διὰ τοὺς ἀτρύτους κόπους καὶ μόχθους τοὺς ὁποίους κατέβαλε μὲ ἀξιοθαύμαστον προθυμίαν καὶ ἐνθουσιασμόν.

Ἴσως ὅμως, νὰ μὴ εἶχε καὶ πολὺ μεγάλην σημασίαν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ γεγονὸς τῆς συγκλήσεως τοῦ Συνεδρίου, ἂν δὲν ἦτο καὶ ἐπιτυχές. Πράγματι ἐπρόκειτο περὶ προσπαθείας ἡ ὁποία διὰ πρώτην φορὰν κατεβάλλετο. Εἰς τὸ Συνέδριον αὐτό, θὰ ἠδύνατο νὰ εἴπῃ τις, παρουσιάζετο νὰ δώσῃ ἐξετάσεις ἡ Νεολαία τῶν Ἑλληνορθοδόξων Κοινοτήτων μας. Ἀποτυχία τοῦ Συνεδρίου θὰ ἐσήμαινε ἀπογοήτευσιν βαθεῖαν, δεδομένου ὅτι ἡ Νεολαία μας εἶναι ἡ ἐλπὶς τῆς αὔριον, εἶναι ἐκείνη ποὺ θὰ συνεχίσῃ τὴν ζωήν, τὴν ἐργασίαν καὶ τὰς παραδόσεις τῶν ὑπερτριακοσίων Κοινοτήτων μας. Ἀκόμη δὲ καὶ σχετικὴ καὶ μετρία ἐπιτυχία θὰ ἦτο κάτι ὄχι καὶ πολὺ ἐνθαρρυντικὸν διὰ τὸ μέλλον μας ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ Δημοκρατίᾳ. Χάριτι, ὅμως, θείᾳ ἡ ἐπιτυχία τοῦ πρώτου τούτου Συνεδρίου τῆς φιλτάτης μας Νεολαίας ὑπῆρξεν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀπόλυτος. Ἀπόλυτος ἐξ ἐπόψεως ὀργανώσεως, διεξαγωγῆς καὶ ἀποφάσεων. Ὅλοι οἱ νέοι καὶ νεάνιδες, ποὺ συνεκρότησαν τὸ Συνέδριον ἀνεδείχθησαν ἀντάξιοι τῆς κλήσεως αὐτῶν ὡς μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ὅλοι γενικῶς συνέβαλον ὅ,τι ἕκαστος ἠδύνατο διὰ τὴν ἀξιοπρεπῆ διεξαγωγὴν καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Συνεδρίου. Ὅλοι διεπνέοντο ἀπὸ διακαῆ ἐπιθυμίαν νὰ παρουσιάσουν ὀργάνωσιν ἐνιαίαν καὶ διεπομένην ἀπὸ ἀρχὰς ὑγιεῖς καὶ χριστιανικάς. Ὅλοι ἐπέδειξαν ἀνοχὴν καὶ κατανόησιν καὶ δὴ καὶ ἀγάπην πρὸς ἀλλήλους καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν. Καὶ διὰ τοῦτο αἱ ληφθεῖσαι ἀποφάσεις ὑπῆρξαν ὁμόφωνοι, καὶ διὰ τοῦτο ἐτέθησαν αἱ

Ὁ Μεθοδιστὴς Ἐπίσκοπος G. Bromley Oxman, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Ἀμερικανικοῦ Προτεσταντικοῦ κόσμου, συμμετέσχε τῶν ἐν Ἑλλάδι ἑορτῶν ἐπὶ τῇ 1900ῇ ἐπετείῳ τῆς ἐκεῖ ἀφίξεως τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Ὁ Ἐπίσκοπος Oxman πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του δι' Ἀθήνας ἐπεσκέφθη τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπήν, ἔνθα τὸν ἐδεξιώθη ὁ Πανοσ. Πρωτοσύγκελλος, ὅστις καὶ ἐπέδωκεν αὐτῷ ἐπιστολὴν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου πρὸς τὸν Κλῆρον καὶ τὸν Λαὸν τῆς Ἑλλάδος ὡς καὶ ἀντίτυπον τῆς Θείας Λειτουργίας Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Ἀγγλικήν. Εἰς τὴν φωτογραφίαν ὁ Ἐπίσκοπος Oxman ἐπιδεικνύει εἰκόνα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, δωρηθεῖσαν ἄλλοτε αὐτῷ παρὰ τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Δαμασκηνοῦ.

ὡραιότεραι βάσεις διὰ τὸ Καταστατικόν, τὸ ὁποῖον συντόμως θὰ ἐκπονηθῇ καὶ θὰ διέπῃ τὴν ὠργανωμένην Νεολαίαν ὅλων μας τῶν Κοινοτήτων.

Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἐζηλεύαμεν κυριολεκτικῶς ἄλλας Ἐκκλησίας, ποὺ εἶχον κατορθώσει ἀπὸ πολλοῦ νὰ ἔχουν ὠργανωμένην νεολαίαν ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς πίστεως καὶ τῆς λατρείας καὶ τῶν παραδόσεων αὐτῶν. Ἂς εἶναι δοξασμένον καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας. Μὲ τὴν ἔμπνευσιν καὶ καθοδήγησιν καὶ ἐνίσχυσιν Αὐτοῦ ἀπεκτήσαμεν καὶ ἡμεῖς ἐδῶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἐνιαίαν, καθολικὴν ὀργάνωσιν. Ἂς εἶναι δοξασμένον τὸ ὑπερύμνητον ὄνομα Αὐτοῦ. Ἔργον τοῦ φωτισμοῦ καὶ τῆς χάριτος Αὐτοῦ εἶναι τὸ γεγονός, ποὺ ἔλαβε χώραν ἐν Σικάγῳ ἀπὸ τῆς 12ης μέχρι τῆς 15ης Ἰουλίου, τὸ ὁποῖον ἄνευ ὑπερβολῆς δέον νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς τὸ σημαντικώτερον γεγονός, κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη, εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐν Ἀμερικῇ ὁμογενείας. Ἡ τιμὴ δι' αὐτὸ ἀμέριστος καὶ ὁλόκληρος ὀφείλεται εἰς τὰ παιδιά μας.

Ἡ Εἰκὼν τοῦ Ἐξωφύλλου

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Μιχαήλ, τὴν 14ην Ἰουλίου συνηντήθη μετὰ τῆς Κυρίας ΡΟΥΖΒΕΛΤ καὶ εἶχε μετ' αὐτῆς συνομιλίαν ἀφορῶσαν τὰς ἑορτὰς αἵτινες ὠργανώθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς 1900ῆς ἐπετείου τῆς ἀφίξεως τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ τοῦ περὶ Σωτῆρος Χριστοῦ κηρύγματος αὐτοῦ. Τῆς συνομιλίας ταύτης ἐλήφθη φωνοληπτικὸς δίσκος, τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ γίνῃ χρῆσις ὑπὸ ἑνὸς τῶν μεγαλυτέρων ραδιοφωνικῶν Σταθμῶν τῆς Νέας Ὑόρκης.

Εἰς τὴν φωτογραφίαν τοῦ ἐξωφύλλου, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κατὰ τὸ διάστημα τῆς συνομιλίας του μετὰ τῆς Κυρίας ΡΟΥΖΒΕΛΤ.

ΙΕΡΑ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Ἔκθεσις τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἁγίου Ναζιανζοῦ

Ἀγαπητοί μου Φίλοι καὶ Συνεργάται:

Ἡ Θεολογικὴ αὐτὴ Σχολή, τῆς ὁποίας ἑορτάζομεν σήμερον τὴν ἐτησίαν ἑορτήν, εἶναι τὸ σπουδαιότερον πνευματικὸν ἵδρυμά μας ἐν Ἀμερικῇ. Τὸ ἵδρυσε τὸ μεγαλοπράγμον πνεῦμα καὶ ἡ Χριστιανικὴ καὶ Πατριωτικὴ ψυχὴ τοῦ πρώην Ἀρχιεπισκόπου μας καὶ νῦν Σεβαστοῦ Προκαθημένου τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, Παναγιωτάτου κ. κ. Ἀθηναγόρου.

Τὸ ἐγαλούχησε στὰ πρῶτα βήματά του ὁ πρῶτος, σοφός, καὶ κατὰ πάντα ἄξιος καὶ ἱκανὸς Διευθυντής του, ὁ πρώην Βοστώνης καὶ νῦν Μητροπολίτης Θυατείρων κ. Ἀθηναγόρας.

Τὸ ἔχει ἀγκαλιασμένο σήμερα καὶ ἄγρυπνα καὶ στοργικὰ τὸ παρακολουθεῖ ὁ τωρινὸς Ἀρχιεπίσκοπός μας Σεβ. κ. Μιχαήλ. Στὸν δρόμον του μέχρι σήμερα εἶχε καὶ ἀκόμη ἔχει τὴν προστασία, τὴν θαλπωρήν, τῶν λαμπρῶν ὁμογενῶν, ποὺ ἀποτελοῦν τὴν Ἐφορείαν του.

Εἶναι, εἶπον προηγουμένως, τὸ σπουδαιότερον Ἵδρυμά μας. Εἶναι, δὲ τέτοιο, διότι προπαρασκευάζει τοὺς Ἱερεῖς τοῦ μέλλοντος. Τοὺς Ἱεροφάντας αὐτοὺς τῆς ἀθανάτου καὶ αἰωνίου Πίστεως ἡμῶν τῶν Ὀρθοδόξων, καὶ τοὺς Διδασκάλους τῶν ὡραίων καὶ λυτρωτικῶν τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ψυχῆς ἀρχῶν καὶ παραδόσεων τῆς Φυλῆς μας. Προπαρασκευάζει τὸ Ἵδρυμα αὐτὸ τοὺς Πνευματικοὺς Ἀρχηγοὺς τῶν Κοινοτήτων μας καὶ τοὺς Καθοδηγητὰς τῆς Νέας μας Γενεᾶς.

Μία κοινωνία, ἀγαπητοί μου, εἶναι τόσο γερὴ ἠθικῶς καὶ πνευματικῶς, ὅσον γερὰ καὶ εὔρωστα εἶναι τὰ μέλη ποὺ τὴν ἀποτελοῦν, ἡ ἠθικὴ δὲ καὶ πνευματικὴ ἀξία τῶν μελῶν αὐτῶν τῆς Κοινωνίας, ἐξαρτᾶται, κατὰ μέγα μέρος, ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς, τοὺς διδασκάλους καὶ τοὺς καθηγητάς, ποὺ ἔχουν.

Ἐδῶ λοιπόν, εἰς τὸν ὡραῖον αὐτὸν λόφον τοῦ Μπρουκλάϊν, ποὺ σὰν σὲ ὁλόδροσο φυτώριο, ἑτοιμάζονται τὰ στελέχη τῆς πνευματικῆς δημιουργίας τοῦ μέλλοντος, συγκεντρώνονται τὰ ὄνειρα, αἱ ἐλπίδες, ἡ ἀγωνία ἡ ψυχική, αἱ προσδοκίαι ὅλων τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς.

Φιλοδοξεῖ ἡ Ὁμογένεια, καὶ μαζὺ μ' αὐτὴν καὶ ἡμεῖς, νὰ μεταβάλωμεν, σιγὰ-σιγά, τὸν Ἱερὸν αὐτὸν τόπον σ' ἕνα ὁλοφώτεινον κέντρον λατρείας τοῦ Θεοῦ, τοῦ Ὀρθοδόξου Πνεύματος καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ. Καὶ ὁ πόθος μας αὐτός, ἡ ἱερὰ καὶ ἅγια αὐτὴ φιλοδοξία μας δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ μίαν ἡμέραν νὰ γίνῃ πραγματικότης.

Στὸν δρόμον μας καὶ στὰς προσπαθείας μας αὐτάς, διὰ τὴν ἐξέλιξιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ Ἱεροῦ αὐτοῦ μας Ἱδρύματος, ἔχομεν Βοηθὸν καὶ Παραστάτην τὸν Θεόν, διότι διὰ τὴν Δόξαν Αὐτοῦ ἐργαζόμεθα.

Θὰ ἔχωμεν ἐπίσης τὰς Εὐλογίας τῆς Ἐκκλησίας, διότι Αὐτὴν ἐξυπηρετοῦμεν, καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐνίσχυσιν καὶ τὴν βοήθειαν ὑμῶν τῶν ἀδελφῶν μας καὶ ὁλοκλήρου τῆς Ὁμογενείας μας, διότι εἰς τὴν ψυχικὴν σωτηρίαν καὶ τὴν εὐτυχίαν καὶ πρόοδον τὴν ἰδικήν σας τὸ Ἱερὸν τοῦτο Ἵδρυμα εἶναι ἀφιερωμένον.

Σήμερον, κατὰ τὴν ἐπίσημον αὐτὴν στιγμὴν καὶ ὥραν, ὡς Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς, ἐπιθυμῶ πρὸς σᾶς, ποὺ μὲ ἀκούετε, καὶ δι' ὑμῶν εἰς ὁλόκληρον τὴν Ὁμογένειαν νὰ ἐκφράσω, α) θερμὰς εὐχαριστίας καὶ βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν ἀγάπην, μὲ τὴν ὁποίαν περιβάλλετε τὸ Ἱερόν μας Ἵδρυμα, καὶ β) νὰ σᾶς κάμω μίαν σύντομον ἔκθεσιν τῆς ζωῆς καὶ τῆς δράσεως τῆς Σχολῆς στὸν περασμένον χρόνον.

Τὴν ἔκθεσιν αὐτὴν τὴν κάμνω, α) διότι σᾶς τὴν χρεωστῶ, ἐπειδὴ ἰδική σας εἶναι ἡ Σχολή, σεῖς τὴν ἱδρύσατε καὶ σεῖς τὴν συντηρεῖτε, καὶ β) διότι ἔχω τὴν ἰδέαν, ὅτι ἂν ἡ Ὁμογένειά μας γνωρίζῃ τὰς λεπτομερείας τῆς Σχολῆς, τὰ προβλήματά της, τὰ ὄνειρά της καὶ τὰς ἐλπίδας της, θὰ μπορῇ πιὸ καλὰ νὰ τὴν καταλάβῃ, νὰ τῆς ἔλθῃ ἀρωγός.

Καὶ ἀρχίζοντας τὴν ἔκθεσίν μου, θέλω νὰ σᾶς πῶ πρῶτα-πρῶτα, μερικὰ πράγματα γιὰ τὸν χαρακτῆρα, τὸ πρόγραμμα καὶ τὴν πνευματικὴν ζωὴν τῆς Σχολῆς μας. Ἴσως αὐτὸ νὰ μὴ εἶναι καὶ τόσον ἀναγκαῖον, διότι σεῖς, Ἕλληνες καὶ Ὀρθόδοξοι, ποὺ εἶσθε, καταλαβαίνετε ποιὸς πρέπει νὰ εἶναι ὁ χαρακτὴρ καὶ ποιὸ τὸ πρόγραμμα τῆς Σχολῆς μας. Ἡ Σχολή μας σκοπὸν ἔχει νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν Χριστιανικὴν πίστιν, ὅπως ἀγνὴν καὶ καθαρὰν τὴν ἐκράτησαν διὰ μέσου τῶν αἰώνων, ἡ Ὀρθοδοξία καὶ οἱ Πατέρες μας. Ἔχει σκοπὸν ἐπίσης νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα, καὶ νὰ ἀφιερωθῇ εἰς αὐτό, καὶ νὰ δημιουργήσῃ ἐργάτας, ποὺ θὰ τὸ ἀγαποῦν, θὰ τὸ λατρεύουν, γιατὶ πιστεύομεν ὅτι ἡ Ὀρθοδοξία χωρὶς τὸ Ἑλληνικὸν Πνεῦμα καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν εἶναι πρᾶγμα ἀκατανόητον καὶ ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ.

Ἡ ψυχὴ καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Ἕλληνος, πῆρε τὴν μεγάλην θρησκεία τοῦ Χριστοῦ μας καὶ τὴν διεμόρφωσεν. Ἔτσι, ἔγιναν τὰ δυὸ αὐτά, Ἑλληνισμὸς καὶ Χριστιανισμός, ἀδιάσπαστα καὶ ἀχώριστα. Ὅποιος δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐμβαθύνῃ στὸ πνεῦμα αὐτὸ τῆς Ἑλλάδος, δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ καταλάβῃ κατὰ βάθος καὶ πλάτος οὔτε καὶ τὰ διδάγματα τοῦ Χριστοῦ.

Γι' αὐτὸ εἴμεθα τῆς γνώμης ὅτι πρέπει, πάσῃ θυσίᾳ, νὰ κρατήσωμεν στὴν Ἐκκλησία μας τὸν ἑλληνικόν της χαρακτῆρα, τὴν ἑλληνικήν της μορφήν, τὴν ἑλληνικήν της γλῶσσαν, στὴν ὁποίαν ἐγράφησαν τὰ Εὐαγγέλια καὶ στὴν ὁποίαν ἔχει ἀποθησαυρισθῇ διὰ μέσου τῶν αἰώνων ὁ πλοῦτος τῆς Πατερικῆς Σοφίας.

Ἐπειδὴ δὲ τοιαύτη εἶναι ἡ γνώμη μας καὶ ἡ πί-

στις μας, διὰ τὸν λόγον αὐτὸν εἰς τὴν Σχολήν μας δὲν δίδομεν προσοχὴν μόνον στὸν Θεολογικὸν καὶ Ἐκκλησιαστικὸν καταρτισμὸν τῶν φοιτητῶν μας, ἀλλὰ προσέχωμεν ἐξ ἴσου καὶ εἰς τὴν ἑλληνοπρεπῆ μόρφωσίν των.

Καὶ εἶναι τὸ τελευταῖον αὐτὸ διὰ τὴν Σχολήν μας, ὄχι καὶ τόσον εὔκολον ἀγώνισμα. Ἔρχονται στὴν Σχολήν μας παιδιά, ἢ μὲ πολὺ λίγα Ἑλληνικὰ ἀπὸ τὰ σπίτια των, ἢ μὲ καμμιὰ ἀπολύτως γνῶσιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Χρειάζεται πολλὴ αὐταπάρνησις καὶ πολλὴ θυσία ἐκ μέρους αὐτῶν τῶν παιδιῶν, ἀλλὰ καὶ μεγάλη ἐπιμονή, ὑπομονὴ καὶ τέχνη ἐκ μέρους τῶν καθηγητῶν μας. Εὐτυχῶς ὅτι μέχρι τῆς στιγμῆς εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἔχομεν σημειώσει ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν. Εὐχόμεθα νὰ ἐξακαλουθήσωμεν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον.

Λόγῳ τῆς μορφῆς αὐτῆς καὶ τοῦ χαρακτῆρος, τὸν ὁποῖον ἔχει ἡ Σχολή μας, πολλαὶ ἐκ τῶν ὡρῶν τοῦ Προγράμματος, τοῦ πενταετοῦς κύκλου τῶν σπουδῶν τῶν φοιτητῶν μας, εἶναι ἀπορροφημέναι ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Παρ' ὅλα ταῦτα, δὲν παραμελοῦμεν καὶ τὴν Θεολογικήν, Θρησκευτικὴν καὶ Ἐκκλησιαστικὴν μόρφωσιν.

Διδάσκομεν εἰς τὴν Σχολὴν αὐτὴν ὅλα τὰ μαθήματα, τὰ ὁποῖα διδάσκονται εἰς ὅλας τὰς Ὀρθοδόξους Θεολογικὰς Σχολάς μας. Χωρὶς δὲ περιαυτολογίας νομίζω ὅτι, χάρις εἰς τὴν ἱκανότητα, τοὺς κόπους, τὰς προσπαθείας καὶ τὸν ζῆλον τῶν διδασκόντων Καθηγητῶν, διδάσκονται τὰ μαθήματα αὐτὰ κατὰ τρόπον λίαν ἐπιτυχῆ καὶ ἀποδοτικόν. Βεβαίως θὰ εἰμπορούσαμεν νὰ κάμωμεν ἀκόμη καλλιτέραν ἐργασίαν, καὶ ἔτσι οἱ ἀποφοιτῶντες στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐργάται τῆς Ὁμογενείας μας νὰ εἶναι ἀρτιώτεροι καὶ καταλληλότεροι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

Ἡ Σχολή μας προώδευσε καὶ προοδεύει καθημερινῶς. Ἐφέτος, διὰ νὰ μὴ ὑστεροῦν οἱ φοιτηταί μας ἀπὸ τοὺς τροφίμους ἄλλων Θεολογικῶν Σχολῶν, προσεθέσαμεν εἰς τὸ ἤδη παραφορτωμένον πρόγραμμα καὶ τὰ ἑξῆς μαθήματα: Λογοτεχνία (Ἀρχαία καὶ Νεοελληνική), Χριστιανικὴ Τέχνη, Κανονικὸν Δίκαιον καὶ Διδακτική. Εὑρίσκεται ὅμως ἀκόμη πολὺ μακρὰν τῶν ὀνείρων μας καὶ τῶν πόθων τῆς Ὁμογενείας. Δυστυχῶς, πολεμοῦμεν χωρὶς ἐπαρκῆ ὁπλισμόν. Μᾶς λείπουν π. χ. τὰ βιβλία. Ἡ Βιβλιοθήκη μας, στεγαζομένη πρὸς τὸ παρὸν εἰς ἕνα μικρό, ὑγρὸν καὶ στενόχωρον δωμάτιον τοῦ ὑπογείου τοῦ Σχολικοῦ Κτιρίου, ἀριθμεῖ μόλις καὶ μετὰ βίας 3,000 βιβλία. Τί εἶναι αὐτὰ μπροστὰ στὰς ἑκατοντάδας τῶν χιλιάδων τόμων ποὺ διαθέτουν τὰ ἄλλα Σεμινάρια τῶν ἀλλοδόξων ἀδελφῶν μας τῆς Χώρας αὐτῆς;

Εὑρισκόμεθα ἐπίσης μακρὰν τοῦ τελείου, διὰ τὸν λόγον ὅτι μᾶς περιορίζει ὁ χρόνος. Ἀναγκαζόμεθα νὰ κάμωμεν ἐργασίαν εἰς πέντε μόνον χρόνια, ἡ ὁποία κανονικῶς ἔπρεπε νὰ πάρῃ τοὐλάχιστον ἑπτά! Τόσα πέρνει ἡ ἐκπαίδευσις ἡ Θεολογικὴ τῶν Προτεσταντῶν, οἱ δὲ Καθολικοὶ ζητοῦν 9 καὶ καμμιὰ φορά, ὅπως εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν Ἰησουϊτῶν, 11 χρόνια καταρτισμοῦ τῶν μελλόντων πνευματικῶν των ποιμένων.

Ἡμεῖς θέλομεν τοὺς Ἱερεῖς μας νὰ εἶναι πραγματικοὶ καὶ ἱκανοὶ ἀρχηγοί μας, σύμβουλοι, διδάσκαλοι καὶ καθηγηταὶ δικοί μας καὶ τῶν παιδιῶν μας, Θεολόγοι, Πνευματικοὶ καὶ Ἱεροκήρυκες. Τοὺς θέλομεν Ἑλληνομαθεῖς εἰς βαθμὸν τελειότητος καὶ Ἀγγλομαθεῖς ἀπὸ τοὺς πιὸ καλούς. Τοὺς θέλομεν ἀκόμη νὰ εἶνε γνῶσται καὶ τῶν ξένων Χριστιανικῶν δογμάτων καὶ διδασκαλιῶν, νὰ δύνανται δὲ νὰ ἵστανται στὸ ἴδιο πνευματικὸν ἐπίπεδον ποὺ εὑρίσκονται οἱ ξένοι αὐτοὶ Ἱερεῖς. Ἀλλὰ πῶς, σᾶς ἐρωτῶ, ἀγαπητοί μου, εἰμπορεῖ νὰ ἔχωμεν τοιαύτας ἀξιώσεις μὲ τὰ πέντε μόνον χρόνια ποὺ διαθέτομεν; Οἱ ξένοι δὲ Ἱερεῖς ὁμιλοῦν καὶ κηρύττουν ὄχι εἰς ξένην τινὰ γλῶσσαν, ἀλλὰ εἰς τὴν μητρικήν των, τὴν γλῶσσαν τοῦ περιβάλλοντος, τὴν Ἀγγλικήν. Οἱ ἰδικοί μας πρέπει νὰ κάμουν τὴν ὑψηλὴν αὐτὴν διακονίαν εἰς τὴν Ἑλληνικήν, ποὺ τίποτε δὲν τοὺς βοηθεῖ εἰς τὴν Χώραν αὐτὴν νὰ τὴν μάθουν. Δυστυχῶς, καμμιὰ φορά, οὔτε καὶ αὐτὸ τὸ Ἑλληνικὸ τῶν σπίτι. Διὰ τοῦτο λοιπὸν νομίζομεν ὅτι ἡ φοίτησις πρέπει νὰ εἶναι ἑπταετής.

Ἂς μὴ νομίσῃ ὅμως κανεὶς ὅτι προσέχομεν μόνον τὴν σκέψιν καὶ τὴν διάνοιαν τῶν φοιτητῶν μας καὶ ὅτι φροντίζομεν ἁπλῶς διὰ τὰ Ἑλληνικά των καὶ τὴν Θεολογίαν των. Πιὸ πολύ, καὶ πρὶν ἀπὸ αὐτά, προσέχομεν εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ χαρακτῆρος των, σύμφωνα μὲ τὴν πίστιν μας εἰς τὴν θρησκείαν καὶ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ. Θέλομεν καὶ χρειάζεται ἡ Κοινωνία μας σήμερον σοφοὺς Χριστιανοὺς διδασκάλους καὶ εὐφραδεῖς ῥήτορας καὶ ἐξηγητὰς τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Πρὶν ἀπὸ αὐτὸ ὅμως, χρειάζεται ἀνθρώπους ποὺ πιστεύουν αὐτὰ ποὺ κηρύττουν, καὶ ποὺ τὰ ἐφαρμόζουν πιστὰ καὶ ἀπαρέγκλιτα στὴν καθημερινήν των ζωήν. Ὁ σοφὸς Ἱερεὺς εἶναι ἄχρηστος, ἀκόμη δὲ καὶ ἐπιβλαβής, ἐὰν δὲν εἶναι καὶ ἅγιος εἰς τὴν ζωήν του. Αὐτὸς πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε ἡ ζωντανὴ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ καὶ ὁ τύπος καὶ τὸ παράδειγμα τῶν Χριστιανῶν του.

Δι' αὐτὸ ἡ ζωὴ τῶν φοιτητῶν μας εἶναι περιωρισμένη πολὺ καὶ προσπαθοῦμεν ἐδῶ μ' ὅλα τὰ μέσα ποὺ διαθέτει ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Ἐκκλησία μας, μαζὶ μὲ τὸν πλουτισμὸν τῆς διανοίας των, νὰ πλουτίσωμεν καὶ εὐμορφύνωμεν καὶ τὸν ψυχικόν των κόσμον, τὸν κόσμον τῆς καρδιᾶς, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ξεκινοῦν ὅλαι αἱ πράξεις καὶ τὰ ἔργα τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐπίσης, ἐπειδὴ πάρα πολὺ ὡμίλησα μέχρι τοῦδε διὰ τὰ Ἑλληνικὰ τῶν φοιτητῶν μας καὶ διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος, ἂς μὴ νομίσῃ κανείς, ὅτι περιφρονοῦμεν τὴν Ἀμερικανικὴν γλῶσσαν, τὸν Ἀμερικανικὸν Πολιτισμὸν καὶ τὰ Ἀμερικανικὰ Γράμματα. Καὶ αὐτὰ τὰ διδάσκομεν καὶ τὰ καλλιεργοῦμεν. Δυστυχῶς τὸ πρόγραμμά μας

ΟΙ ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΟΙ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ, ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ

ΠΡΩΤΗ ΣΕΙΡΑ: Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά: Ἀπόστολος Ἀποστολᾶκος, Κωνσταντῖνος Ράπτης, Αἰδεσ. Γεώργιος Γάλλος, Ἰωάννης Φραγκούλας Ὑποδιευθυντὴς τῆς Σχολῆς, Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ κ. Ἰεζεκιήλ, Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς· Αἰδ. Ἐμμανουὴλ Μεταξᾶς, Αἰδ. Κωνσταντῖνος Μπεμπῆς, Παναγιώτης Κατόπης. ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΕΙΡΑ. Δημήτριος Μάμμαλης, Βασίλειος Κεχαγιᾶς, Γεώργιος Νεοφώτιστος, Νικόλαος Γεωργακόπουλος, Φίλιππος Γιαλεψός, Χρυσόστομος Σελῖμος, Γεώργιος Βρεττός, Βασίλ. Γάμβας, Κωνσταντῖνος Μητσόπουλος, Δημ. Κωνσταντέλλος, Θεόδ. Μπαγλανέας.

εἶναι πνιγμένο ἀπὸ τὰ ἄλλα μαθήματα, καὶ ἔτσι τὰ Ἀγγλικὰ παίρνουν μέσα σ' αὐτὸ ἕνα πολὺ μικρὸ καὶ ἀτροφικὸ μέρος. Δὲν ἔχομεν, ὅπως ἐξήγησα ἤδη, χρόνον. Ἐὰν εἴχομεν, θὰ ἠθέλομεν, ὅπως πρέπει, νὰ ποτίζωμεν τὰς ψυχὰς τῶν μελλόντων Ἱερέων μας, καὶ μὲ τὰ νάματα, τὰ πρωτότυπα καὶ ζωηρὰ τῆς Ἀμερικανικῆς Γραμματολογίας.

Παρὰ τὴν δυσκολίαν ταύτην ὅμως, ἡ ἀγάπη τῆς Σχολῆς μας πρὸς τὴν μεγάλην μας Πατρίδα, τὴν Ἀμερικήν, εἶναι ἄπειρος καὶ βαθεῖα. Στὰ παιδιὰ τῆς Σχολῆς μας δὲν διδάσκομεν νὰ ἀγαποῦν τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ καλλιεργοῦν τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα, εἰς βάρος τῆς ἀγάπης των πρὸς τὴν Ἀμερικήν. Τὰ παιδιά μας εἶναι Ἀμερικανοί, ὅπως καὶ ἡμεῖς εἴμεθα. Ζῶμεν εἰς τὴν Ἀμερικήν, τρώγομεν ψωμὶ εἰς τὴν Ἀμερικήν, ἔχομεν ὅλας τὰς ἐλευθερίας τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν εὐλογημένην καὶ τῷ ὄντι Χριστιανικὴν αὐτὴν Χώραν. Τὴν ἀγαπῶμεν καὶ τὴν λατρεύομεν. Θέλομεν δὲ νὰ ζήσωμεν τὴν εὐμορφιάν της. Ἡ εὐμορφιὰ τῆς Ἀμερικῆς δὲν εἶναι μόνον ὑλικὴ καὶ μηχανική, ἀλλ' εἶναι καὶ πνευματική, εἶναι ἡ εὐμορφιὰ τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἀφοσιώσεως στὰ δημοκρατικὰ ἰδεώδη. Εἶναι ἡ εὐμορφιὰ τῆς ψυχικῆς καλωσύνης καὶ τῆς Χριστιανικῆς ἀλληλεγγύης. Καὶ θέλομεν αὐτὸ ποὺ ζοῦμεν ἡμεῖς ἐδῶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν νὰ τὸ μεταδώσωμεν καὶ εἰς τοὺς ἄλλους.

Τὴν Ἀμερικήν, ἡμεῖς οἱ ἐργάται τῆς Σχολῆς, δὲν τὴν βλέπομεν ξένην πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Σήμερον, μπροστὰ στὸν κοινὸ τῆς ἀνθρωπότητος κίνδυνο καὶ μεγάλο ἐχθρό, τὸν ὑλισμὸ καὶ τὸν Κομμουνισμό, τὰς βλέπομεν ἀγκαλιασμένες καὶ τὲς δύο σ' ἕνα ἀγκάλιασμα ὁλόθερμο, σφιγκτὸ καὶ ἐγκαρδιακό. Καὶ τὸ ἀγκάλιασμα αὐτὸ τῶν δύο αὐτῶν Χωρῶν δὲν εἶναι σημερινὸ μόνον. Ὑπῆρχε καὶ εἰς τὸ παρελθόν. Θὰ συνεχισθῇ καὶ εἰς τὸ μέλλον. Διότι ἡ Ἑλλάδα εἶναι ἡ Μητέρα τοῦ Φωτὸς καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ, καὶ ἡ Ἀμερικὴ ἦτο, εἶναι καὶ θὰ εἶναι ἡ κόρη της, ποὺ ἀπ' αὐτὴν ἐπῆρε τὸ πνεῦμα καὶ τὰ ἰδανικά, δροσιὰ καὶ εὐμορφιά. Ἔτσι δὲν τὸ εὑρίσκομεν δύσκολον νὰ εἴμεθα Ἀμερικανοί. Εἴμεθα καλοὶ Ἀμερικανοὶ καί,

γενόμενοι τοιοῦτοι, δὲν αἰσθανόμεθα ὅτι προδίδομεν ἢ ὅτι παύομεν νὰ ἀγαπῶμεν τὴν Ἑλλάδα. Οὔτε ἐπίσης νοιώθομεν ὅτι ἡ ἀγάπη μας πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀφαιρεῖ τίποτε ἀπὸ ὅσα χρεωστοῦμεν εἰς τὴν Ἀμερικήν.

Ἔτσι, ἀδελφωμένες, ἔχομεν μέσα εἰς τὴν ψυχήν μας, ὅπως ἀδελφωμένες εἶναι καὶ στὴν πραγματικότητα, τὲς δύο αὐτὲς μεγάλες Πατρίδες καὶ Ἰδέες, τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἀμερικήν, καὶ ἀδελφωμένες γιορτάζουμε πάντοτε σεμνὰ καὶ ἐπιβλητικὰ τὲς γιορτές των. Ζητωκραυγάζομε καὶ προσευχόμεθα καὶ δουλεύομεν εἰς τὸν Ἱερὸν τοῦτον Τόπον διὰ τὴν Ἀμερικήν μας πρῶτον, παράλληλα ὅμως καὶ ταὐτοχρόνως κάνομε τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τὴν Ἑλλάδα.

Αὐτὴ εἶναι μὲ λίγα λόγια μία σύντομος περιγραφὴ τοῦ ἔργου καὶ τῆς πνευματικῆς δράσεως καὶ τῶν ἐπιδιώξεων τῆς Σχολῆς μας.

Θέλω τώρα, μὲ λίγα ἀκόμη λόγια, νὰ σᾶς παρουσιάσω α) τοὺς συνεργάτας μου, τοὺς Καθηγητὰς τῆς Σχολῆς καὶ β) τοὺς φοιτητάς μας.

Α') ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΜΟΥ

Σ' αὐτούς, στὸν ἐπιστημονικόν των κατηρτισμόν, στὸν ζῆλον των, στὴν αὐταπάρνησίν των, στὴν ἐργατικότητά των ὀφείλει ἡ Σχολή μας κατὰ πολὺ τὴν σημερινήν της πρόοδον.

Εἶναι ὅλοι των διαλεχτοὶ ἐπιστήμονες, γνήσιοι καὶ εἰλικρινεῖς Χριστιανοί, πραγματικοὶ Ἕλληνες.

Σᾶς τοὺς παρουσιάζω ὅλους μὲ ἐξαιρετικὴν ὑπερηφάνειαν. Τοὺς ἀξίζει κάθε ἔπαινος καὶ κάθε τιμή. Αὐτὴ δὲ εἶναι καὶ ἡ κυριωτέρα ἀμοιβὴ ποὺ ἠμπορῶ νὰ τοὺς δώσω διὰ τοὺς κόπους των, διότι ὅλοι των μέχρι τῆς χθὲς ἠμείβοντο μὲ γλισχρότατον ἀντιμίσθιον. Ἐφέτος μόνον κατωρθώσαμεν νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς τακτικοὺς λαϊκοὺς Καθηγητάς μας ἕνα μισθὸν ὁπωσδήποτε ὑπολογίσιμον. Οἱ κληρικοί μας καὶ οἱ ἔξωθεν ἐρχόμενοι καθηγηταὶ ἐξακολουθοῦν ἀκόμη διδάσκοντες μὲ τὸν παλαιόν των μισθόν.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ εὐχαριστήσω ἰδιαιτέρως τὸν φίλτατόν μου Ὑποδιευθυντήν μας καὶ λαμπρὸν Καθηγητὴν Κον Ἰωάννην Φραγκούλαν διὰ τοὺς κόπους τοὺς ὑπερβολικοὺς εἰς τοὺς ὁποίους καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους ὑπεβλήθη διὰ νὰ μὲ βοηθήσῃ εἰς τὴν τάξιν, τὴν πειθαρχίαν καὶ τὴν ζωὴν τῆς Σχολῆς.

Ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα τοῦ Ὑποδιευθυντοῦ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν ἐκ τῆς Σχολῆς μας καὶ τὸν διορισμόν του εἰς τὴν Πρωτοσυγκελλίαν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἑνὸς ἄλλου λαμπροῦ, ἀκουράστου καὶ ἀφωσιωμένου ἐργάτου τῆς Σχολῆς μας καὶ πιστοῦ εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν καὶ τὰ Ἰδανικά μας Κληρικοῦ, τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Δημητρίου Μακρῆ, ὁ ὁποῖος καὶ αὐτὸς ἔδωσε κατὰ τὸ διάστημα τῆς δεκαετοῦς του ὑπηρεσίας ἐν τῇ Σχολῇ, ὁλόκληρον τὸν ἑαυτόν του δι' αὐτήν.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων του ὁ κ. Φραγκούλας δὲν ἐστάθη οὔτε λεπτόν. Ἀκούραστος, πρόθυμος πάντοτε, ἐργατικός, ἱκανὸς δι' ὅλα. Προσέφερεν εἰς τὴν Σχολήν μας καὶ εἰς ἐμὲ ἰδιαιτέρως τῷ ὄντι ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας.

Διὰ τὸ μέλλον, οἱ ἤδη ἐν τῇ Σχολῇ ὑπηρετοῦντες, σκεπτόμεθα ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ φροντίσωμεν διὰ στελέχη τὰ ὁποῖα θὰ μᾶς διαδεχθοῦν εἰς τὰ ὑψηλά, βαρέα καὶ λίαν ὑπεύθυνα καθήκοντα, τὰ ὁποῖα ἡμεῖς τώρα βαστάζομεν.

Νομίζομεν δὲ ὅτι οἱ διάδοχοί μας αὐτοὶ πρέπει νὰ ἐκλέγωνται καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς Νέας μας Γενεᾶς κατὰ προτίμησιν καὶ ἰδίως ἀπὸ τὰς τάξεις τῶν νῦν εἰς τὰς Ἀθήνας μετεκπαιδευομένων ἀποφοίτων μας.

Β') ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΜΑΣ

Πολὺ ἔχουν ὑμνηθῇ οἱ πρῶτοι 14 φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς μας καὶ ἀποδίδεται ἡ θεμελίωσις τοῦ Ἱεροῦ τούτου Ἱδρύματος σ' αὐτούς, διότι στάθηκαν παλληκαρίσια καὶ ὑπέμειναν τὰς ἐλλείψεις τῆς πρώτης ἐκείνης καὶ δυσκόλου περιόδου τῆς ζωῆς τῆς Σχολῆς.

Ἀντάξιοι τῶν πρώτων 14 ὑπῆρξαν κατὰ γενικὸν κανόνα ὅλοι οἱ φοιτηταί μας. Εἶναι καὶ αὐτοὶ διαλεγμένοι, ἕνας καὶ ἕνας. Τοὺς διαλέγει ὁ Θεὸς μὲ τὴν Ἁγίαν κλίσιν καὶ τὸν ἱερὸν πόθον ποὺ ἀνάπτει εἰς τὴν ψυχήν των, καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ὁποίου ὁδηγοῦνται τὰ βήματά των μέχρι τῆς Σχολῆς. Τοὺς διαλέγει ἡ Κοινότης των καὶ ὁ Ἱερεύς των, ποὺ μᾶς τοὺς συνιστοῦν. Τοὺς διαλέγομεν καὶ ἡμεῖς ἐδῶ εἰς τὴν Σχολήν μας, μὲ παρακολούθησιν τακτικὴν τῆς ζωῆς των καὶ τῶν συνηθειῶν των.

Κατὰ γενικὸν κανόνα, τὰ παιδιά μας λατρεύουν τὴν Θρησκείαν μας καὶ ζοῦν διὰ τὸν Χριστὸν καὶ τὴν Ὁμογένειαν. Λατρεύουν καὶ τὴν Ἑλλάδα. Τὴν Σχολήν μας τὴν ἀγαποῦν καὶ τὴν θεωροῦν σὰν δεύτερό των σπίτι.

Ὅλοι των δὲν πληρώνουν χρήματα πολλὰ διὰ τὴν σπουδήν των. Πληρώνουν μόνον ὅσα ἠμποροῦν. Δυστυχῶς τῶν πλουσίων τὰ παιδιὰ δὲν ἀφιερώνονται συνήθως στὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ ἐὰν εὑρεθῇ κανένα ποὺ ἔχει τὴν κλίσιν, οἱ πλούσιοι γονεῖς του, διαστρέφουν τὴν ψυχικὴν αὐτοῦ λαχτάραν, διότι φιλοδοξοῦν νὰ τὸ ἴδουν νὰ στραφῇ εἰς τὰ πεζώτερα καὶ ὑλικώτερα ἐπαγγέλματα, τὰ ὁποῖα δυστυχῶς ὁ ὑλιστικὸς αἰών μας περισσότερον ἐκτιμᾷ.

Ἐφέτος ἐνεγράφησαν εἰς τὴν Σχολήν μας εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους 117 φοιτηταί. Τελειώνομεν μὲ 103.

Ἐν τῷ μεταξὺ μερικοὶ εὑρῆκαν μόνοι των ὅτι εἶναι ὑψηλὴ ἡ Ἱερωσύνη καὶ δύσκολη ἡ ζωή της. Ἄλλοι δὲν εἶχον ἀρκετὴν ἀγάπην εἰς τὰ γράμματα, ἀρκετὴν ἱκανότητα διὰ νὰ ἐργασθοῦν πνευματικῶς. Εἰς ἄλλους πάλιν, ἐλαχίστους, ποὺ δὲν εἰμπόρεσαν μόνοι των νὰ ἰδοῦν τὴν ἀνάγκην νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν Σχολήν, ἠναγκάσθημεν νὰ τοὺς τὸ ὑποδείξωμεν ἡμεῖς.

Σᾶς ἐξέθεσα μέχρι τοῦδε μὲ λίγα λόγια, ἀγαπητοί

μου, τὸ τί ἐκάμαμεν καὶ τὸ τί κάμνομεν. Σᾶς εἶπον ἀκόμη τί ἐλπίζομεν καὶ τί εὐχόμεθα νὰ κάμωμεν.

Ἤθελον νὰ σᾶς κάμω καὶ λεπτομερῆ οἰκονομικὴν ἔκθεσιν τῆς Σχολῆς μας. Δὲν θέλω ὅμως νὰ σᾶς κουράσω.

Τοῦτο μόνον σᾶς λέγω, ὅτι ἡ Σχολή μας ἔζησε μέχρι σήμερον χάρις εἰς τὴν γενναιοδωρία μερικῶν, ὀλίγων δυστυχῶς, Ἑλλήνων ποὺ ἔστελλαν κάθε χρόνον ἕνα μικρὸν ποσὸν διὰ τὴν συντήρησίν της, τῶν ἐκλεκτῶν μας αὐτῶν φίλων καὶ συνεργατῶν, ποὺ τοὺς ὀνομάζομεν ἀ δ ε λ φ ο ύ ς .

Μερικοὶ ἄλλοι, μετρῶνται στὰ δάκτυλα δυστυχῶς, ἔδωσαν ἐφάπαξ ἢ καὶ κατ' ἐπανάληψιν ἕνα ἢ καὶ περισσότερα χιλιάρικα διὰ τὸν ἴδιον σκοπόν.

Μεγάλας δωρεάς, μεγάλους Εὐεργέτας καὶ Εἰδικοὺς Προστάτας, ἡ Σχολή μας δὲν ἔχει. Καὶ ὅταν λέγω Μεγάλους ἐννοῶ ἀνθρώπους, ποὺ ἀπὸ πίστιν καὶ ἀγάπην ὁρμώμενοι εἰς τὰ Ἰδανικά μας, εἰμποροῦν νὰ μετρηθοῦν μὲ τοὺς ἀδελφοὺς Ριζάρη, ποὺ ἔτρωγαν στὴν ζωήν των τσιγκούνικα ψωμὶ καὶ κρομμύδι, διὰ νὰ οἰκονομήσουν ὅσα ἀφῆκαν νὰ γίνῃ ἡ Ριζάρειος Σχολὴ στὴν Ἀθήνα, καὶ νὰ μνημονεύωνται αἰώνια τὰ ὀνόματά των, οὔτε Ζάππας, οὔτε Ἀβέρωφ, οὔτε Βαλλιάνους εἶχε μέχρι τοῦδε ἡ Σχολή μας.

Ἡ ἔλλειψις αὐτὴ βεβαίως δὲν ὀφείλεται στὸ ὅτι δὲν ὑπάρχουν στὴν Ὁμογένειάν μας Ἕλληνες μὲ πλούτη καὶ μὲ θησαυρούς. Ὀφείλεται ἴσως στὸ ὅτι δὲν ἐκαταλάβαμεν ὅλοι ἀκόμη τὴν ἱερότητα τοῦ Ἱδρύματος τούτου. Δὲν ἐξηγεῖται ἀλλοιῶς, πῶς εὑρίσκονται Ὁμογενεῖς νὰ δίδουν 35 χιλιάδες δολλάρια π. χ, στὸ Chicago University καὶ ἄλλοι ἄλλες τόσες χιλιάδες στὸ Κολόμπια, ἢ στὸ Μπόστον, ἢ στὸ Χάρβαρντ.

Θὰ πῇ αὐτό, ὅτι διὰ τοὺς Ὁμογενεῖς μας αὐτοὺς δὲν ἔχει τὴν ἴδια ἀξία, καὶ πιὸ πολλὴ ποὺ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ, ἡ Θρησκεία μας καὶ ἡ Σχολή μας, μὲ τὰ ἄλλα αὐτὰ Πανεπιστήμια ἢ καὶ μὲ τὰς ἐπιχειρήσεις των ἀκόμη, τὰς ὁποίας μὲ τοιαύτας δωρεὰς προσπαθοῦν νὰ προαγάγουν.

Ἰδοὺ τώρα μερικοὶ ἀριθμοὶ ποὺ δείχνουν τὰ οἰκονομικά μας:

Τὸ 1950 ἡ Σχολή μας εἰσέπραξεν ἀπὸ τὸ Ἀδελφᾶτον της τὰ ἑξῆς ποσά:

ΑΔΕΛΦΟΙ	$35,375.00
ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ	2,755.00
ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΙ	3,385.00
ΣΩΜΑΤΕΙΑ	1,735.00
ΚΛΗΡΙΚΟΙ	2,375.00
ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΑΗΕΡΑ	106.00
ΣΥΝΟΛΟΝ	$45,713.00

Καὶ τὰ ἔξοδά μας στὸ διάστημα αὐτὸ ποῖα;

Ἐφέτος πάλιν τὸ Ἀδελφᾶτον εἶναι ζήτημα ἐὰν ἔχῃ εἰσπράξει μέχρι τῆς στιγμῆς 10 χιλιάδες δολλάρια, τὰ δὲ ἔξοδά μας ἔχουν αὐξηθῇ κατὰ πολύ.

Ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Δεκαδολλαρίου μάλιστα, ἐσταμάτησαν αἱ εἰσπράξεις μας παντελῶς. Νὰ εἰσεπράττετο τὸ Δεκαδολλάριον τοὐλάχιστον! Ἀλλὰ ποῦ καὶ πῶς; Δυστυχῶς οἱ μεμψίμοιροι δὲν λείπουν ἀπὸ ἀνάμεσά μας, καὶ εἶναι παρὰ πολλοὶ ἐκεῖνοι, ποὺ δὲν ἐννοοῦν νὸ τὸ πληρώσουν.

Διερωτῶμαι ὅμως καὶ τοὺς ἐρωτῶ: Θέλουν νὰ κλείσωμεν τὴν Σχολὴν καὶ νὰ θάψωμεν τὰ Ἰδανικά μας;

Ἐὰν δὲν ἐξυπνήσωμεν καὶ δὲν ἐνδιαφερθῶμεν διὰ τὰ οἰκονομικὰ τῆς Σχολῆς καὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μας καὶ τὸ Δεκαδολλάριον, πρὸς τὰ ἐκεῖ βαδίζομεν. Τώρα μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Δεκαδολλαρίου, ἐξαρτᾶται ἡ Σχολή μας ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ μέτρου. Ἀπὸ τὸ ἴδιον μέτρον ἐξαρτᾶται ἡ ζωὴ καὶ τῆς Ἀκαδημίας, καὶ τῆς Ἱεραποστολῆς, καὶ τῶν τόσων ἄλλων σκοπῶν, ἢ Ἱδρυμάτων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μας.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν τακτικῶν ἐξόδων μας, πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Σχολή μας ἔχει καὶ ἔκτακτα ἔξοδα. Καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλα, εἶναι σήμερα ἕνα κονδύλι ἀπὸ 400,000 δολλάρια, ποὺ μᾶς χρειάζονται διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Κτιριακοῦ μας Προγράμματος. Μιᾶς δηλαδὴ Ἐκκλησίας, μιᾶς Βιβλιοθήκης, ἑνὸς Γυμναστηρίου καὶ πρὸ παντὸς ἑνὸς Κοιτῶνος, διότι τώρα δὲν ἔχομεν ποῦ νὰ βάλωμεν τὰ παιδιὰ νὰ κοιμηθοῦν.

Ἐκάμαμεν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐφετεινοῦ χρόνου, διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν, ἕνα BUILDING FUND. Τὸ ἀρχίσαμεν μὲ δῶρα, ποὺ ἔκαμαν οἱ Ὁμογενεῖς στὴν Σχολὴν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκλογῆς καὶ χειροτονίας μου εἰς Ἐπίσκοπον. Σ' αὐτὸ τὸ ἰδιαίτερον ταμεῖον ἔχομεν τώρα 34,106. 28 δολλ. Χρειαζόμεθα ὅμως τοὐλάχιστον 100 χιλιάδας διὰ τὴν ἀπόκτησιν μόνον τοῦ Κοιτῶνος.

Αὐτὴ εἶναι, ἀγαπητοί, ἡ πρόοδος, ἡ ἐξέλιξις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ οἰκονομικὴ θέσις τῆς Σχολῆς σήμερον. Μᾶς ἐβοήθησε πολὺ μέχρι τοῦδε ὁ Θεός. Μᾶς ἐβοηθήσατε καὶ σεῖς. Ἐπὶ τοῦ παρόντος συναντῶμεν οἰκονομικὰς δυσκολίας, καὶ διανύομεν μίαν κρίσιμον καμπὴν εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Σχολῆς μας. Δὲν ἀπελπιζόμεθα ὅμως. Ὁ Θεός, ποὺ εἶναι ἰδικόν του τὸ ἔργον, ποὺ ἐπιτελεῖται ἐδῶ εἰς τὴν Σχολήν, θὰ μᾶς βοηθήσῃ ἀσφαλῶς μέχρι τέλους. Καὶ ἡ Ὁμογένειά μας, ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἐξαρθῇ εἰς τὸ ὕψος τῆς Ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Φυλῆς μας, θὰ ἴδῃ καὶ θὰ ἀναμετρήσῃ τὴν σοβαρότητα τῆς καταστάσεως καὶ τὸ κρίσιμον τῆς ἐποχῆς μας, ἀλλὰ καὶ τὸν σπουδαῖον καὶ μεγάλον προορισμὸν τῆς Σχολῆς μας καὶ δὲν θὰ μᾶς ἀφήσῃ ἀβοηθήτους.

Τελειώνων θεωρῶ καθῆκον νὰ εὐχαριστήσω ὅλους Ὑμᾶς, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐτιμήματε κατὰ τὴν σημερινὴν ἐτησίαν ἑορτὴν τῆς Σχολῆς μας καὶ ὅλους ὅσοι δεικνύετε ἀνέκαθεν ἀγάπην ἔμπρακτον διὰ τὸ ἔργον μας.

Ἰδιαιτέρως ἐπιθυμῶ νὰ εὐχαριστήσω σήμερον τὸν

(Συνέχεια εἰς τὴν 23ην Σελίδα)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ «ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ» ΥΠΟ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΡΙΩΝ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛ. ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΤΗΣ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΩΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΠΟΦΟΙΤΟΥΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ἡ Ἑορτὴ τῶν Ἐξετάσεων — Ἡ Παράστασις τῆς «Ἀντιγόνης»

Ἡ ἑορτὴ ἐπὶ τῇ λήξει τῶν μαθημάτων τῆς Ἀκαδημίας Ἁγίου Βασιλείου στὰς 10 Ἰανουαρίου ὑπῆρξε, ὡς ἀνεμένετο, ἕνα ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα γεγονότα τῆς πνευματικῆς ζωῆς τῆς Ὁμογενείας. Ἡ συγκέντρωσις τῶν ὁμογενῶν στὴν ἑορτὴ αὐτὴ ἦτο πραγματικὰ μεγαλειώδης. Γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ἱστορία τῶν ἑορτῶν τῆς Ἀκαδημίας οἱ ὑπαίθριοι χῶροι τοῦ μεγάλου τούτου ἱδρύματός μας ἐγνώρισαν μιὰ τέτοια κοσμοπλημμύρα. Ἂν καὶ ὁ καιρὸς ἦτο ἀκατάστατος καὶ ἐφαίνετο ὅτι θὰ βρέξῃ, ἑκατοντάδες ἰδιωτικὰ αὐτοκίνητα καὶ δεκάδες λεωφορεῖα ἤρχισαν νὰ καταφθάνουν ἀπὸ πρωΐας μὲ ὁμογενεῖς ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρκη καὶ τὰ περίχωρα, ἀκόμη δὲ καὶ ἀπὸ πολὺ μεμακρυσμένας Κοινότητας. Ὑπολογίζεται ὅτι τρεῖς χιλιάδες περίπου ὁμογενεῖς, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ πολλοὶ Ἀμερικανοί, παρηκολούθησαν τὴν ἑορτή.

Τὸ πρόγραμμα περιελάμβανε δύο κύρια μέρη: τὴν τελετὴν τῆς ἐπιδόσεως τῶν ἀπολυτηρίων καὶ διπλωμάτων εἰς τὰς τελειοφοίτους τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου τῆς Ἀκαδημίας καὶ τὴν παράστασιν τῆς Ἀντιγόνης.

Εἰς τὸ πρῶτον μέρος οἱ ὁμογενεῖς εἶχαν τὴν εὐκαιρίαν νὰ καμαρώσουν τὰ παιδιὰ τοῦ Ὀρφανοτροφείου, μὲ τὴν ὡραία ὁμοιόμορφη στολή τους καὶ τὸ γέλοιο καὶ τὴ χαρὰ στὰ παιδικά τους πρόσωπα καὶ νὰ ἀκούσουν τὶς ὡραῖες ἀπαγγελίες τους καὶ τὰ χαριτωμένα σχολικὰ των τραγούδια. Ἰδιαιτέρως ἐχειροκροτήθησαν αἱ τελειόφοιτοι τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου μὲ τὴν ὁλόλευκη στολή τους, καθὼς μὲ ὑπερηφάνεια καὶ ἔκδηλη συγκίνησι ἔπαιρναν τὰ ἀπολυτήριά τους — ἀμερικανικὸ καὶ ἑλληνικὸ—ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀκαδημίας. Ἐπιβλητικὴ ἦτο ἡ παρέλασις καὶ ἡ ὅλη ἐμφάνισις τοῦ ἀνωτέρου τμήματος, τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου. Αἱ τελειόφοιτοι τοῦ τμήματος αὐτοῦ μὲ τὴν ἀκαδημαϊκὴ στολή τους, πλαισιωμένες ἀπὸ τὶς συμφοιτήτριές των καὶ τὸν Καθηγητικὸ Σύλλογο, παρουσίασαν ἕνα ἐξαιρετικὰ ἐπιβλητικὸ σύνολο. Τὰ ἐθνικὰ καὶ δημοτικὰ τραγούδια, ποὺ ἔψαλε ἡ φοιτητικὴ χορωδία, προεκάλεσαν ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίας ἐκ μέρους τῶν θεατῶν. Ἰδιαιτέρως συγκινητικὴ ὑπῆρξεν ἡ στιγμή, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἱδρύματος ἐπέδωσεν εἰς τὰς ἀποφοιτώσας τὰ διπλώματά των καὶ ἀπένειμε τὰ προκηρυχθέντα βραβεῖα.

Τὸ μέρος αὐτὸ τοῦ προγράμματος ὑπῆρξε τὸ ἐπιστέγασμα μιᾶς προγραμματισμένης καὶ ἔντονης

προσπαθείας ἐκ μέρους τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, τῆς Ἐφορείας καὶ τοῦ Διδακτικοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἀκαδημίας νὰ δώσουν ἀπάντησι σὲ δυὸ ἀπὸ τὰ ζωτικώτερα προβλήματα τῆς Ὁμογενείας: Νὰ περισυλλέξουν καὶ νὰ μορφώσουν σύμφωνα μὲ τὰς παραδόσεις καὶ τὰ ἰδανικά μας τὰ ἀπροστάτευτα ὁμογενῆ παιδιὰ καὶ νὰ ἑτοιμάσουν τὴ στρατιὰ τῶν ἐμπνευσμένων καὶ ἐπαγγελματικῶς ἄριστα κατηρτισμένων διδασκαλισσῶν τῆς νέας μας γενεᾶς, ποὺ θὰ δώσουν τὴ μάχη γιὰ τὴν ἐπιβίωσι τῆς γλώσσης μας καὶ τὴ διαιώνισι καὶ κραταίωσι τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἐθνικοφυλετικῆς μας ὑποστάσεως. Ὁ Καθηγητικὸς Σύλλογος τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου — Φ. Ἐμμανουήλ, Ξ. Διαμαντόπουλος, Λ. Παραρᾶς, Τούλα Παραρᾶ καὶ Γ. Παπαβασιλείου — ὡς καὶ τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου — Ὀρφανοτροφείου —Μ. Λιακοπούλου, Π. Κλάρκιν, Ἀ. Δημουλέα, Α. Τσούμα καὶ Γ. Ρήγου — ὅλοι διαλεχτοὶ καὶ ἐνθουσιώδεις ἐκπαιδευτικοί, ἔδωσαν ὅλον τὸν ἐνθουσιασμόν, τὴν πεῖρα καὶ ἀκούραστη ἐργατικότητά των, γιὰ νὰ ἀνυψώσουν καὶ τὰ δύο αὐτὰ τμήματα τῆς Ἀκαδημίας σὲ ἕνα ἐντελῶς συγχρονισμένο ἐκπαιδευτικὸ καὶ μορφωτικὸ κέντρο, ποὺ τιμᾷ ὁλόκληρη τὴν Ὁμογένεια.

Τὸ δεύτερο μέρος τῆς ἑορτῆς περιελάμβανε τὴν παράστασι τῆς Ἀντιγόνης τοῦ Σοφοκλέους ἀπὸ τὸν Δραματικὸ Σύλλογο τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου. Τὸ ἀνέβασμα τοῦ κλασσικοῦ μας αὐτοῦ ἀριστουργήματος ἀποτελεῖ συνέχεια τῆς ἐγκαινιασθείσης ἀπὸ πέρυσι προσπαθείας — μὲ τὸ ἀνέβασμα τῆς Ἰφιγενείας ἐν Ταύροις τοῦ Εὐριπίδου — νὰ καλλιεργηθῇ τὸ ἀθάνατο ἑλληνικὸ πνεῦμα καὶ νὰ δοθῇ ἡ εὐκαιρία εἰς τοὺς ὁμογενεῖς νὰ ἀπολαύσουν τὰ ἔργα αὐτά, ἀνεβασμένα ἀπὸ τὰ ἴδια τὰ παιδιά τους. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ δράματος καὶ τὴ φορὰ αὐτὴ ὑπερέβη κάθε προσδοκία. Τόσον οἱ πρωταγωνισταὶ ὅσον καὶ ὁ χορὸς ἐκινήθησαν καὶ ἡρμήνευσαν τοὺς ρόλους των μὲ τέτοια ἄνεσι καὶ χάρι, ἡ ὅλη παράστασις ἐστάθηκε τόσο ψηλά, ὥστε ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι ἔχει ἐμπρός του ὄχι ἕνα σχολικὸ συγκρότημα, ἀλλὰ ἕνα ἐξησκημένο θεατρικὸ θίασο, ποὺ ἐζοῦσε καὶ ἐζωντάνευε κάθε λεπτομέρεια ἀπὸ τὶς συναισθηματικὲς καὶ βαθειὰ τραγικὲς μεταπτώσεις τοῦ ἔργου. Καὶ νὰ σκεφθῇ κανείς, ὅτι τὰ πρόσωπα τοῦ δράματος ὑπεδύθησαν ἑλληνοαμερικανοπούλες, ποὺ ἔφθασαν στὴν Ἀκαδημία μὲ ἐλάχιστα ἑλληνικά! Ὁ μεγάλος ἆθλος των σ' αὐτὸ κυρίως ἔγκειται. Γι' αὐτὸ καὶ δικαίως ἀπέσπασαν τὸ θαυμασμὸ καὶ τὰ ἀλλεπάλληλα χειροκροτήματα τῶν θεατῶν, οἱ ὁποῖοι μὲ βαθειὰ συγκίνησι καὶ μὲ δάκρυα στὰ μάτια παρηκολούθησαν τὴν ἐξέλιξι τοῦ ἔργου. Ἦτο γιὰ ὅλους μιὰ ἀποκάλυψις καὶ συγχρόνως ἕνα ἐθνικὸ ἀναβάπτισμα.

Ἡ ἀρτιότης, μὲ τὴν ὁποία ἀνεβάσθη καὶ ἡρμηνεύθη τὸ δύσκολο αὐτὸ κλασσικὸ ἀριστούργημά μας, δείχνει πόσο σοβαρὴ ἐργασία γίνεται μέσα στὸ Ἵδρυμα αὐτό, πόσο κοντὰ καὶ ἔντονα ζοῦν τὸ ἑλληνικὸ πνεῦμα, αἱ τρόφιμοι τοῦ ἱδρύματος, πόση δύναμι ἔχει καὶ πόση ἐπίδρασι δύναται νὰ ἀσκήσῃ ἕνα καλῶς ὠργανωμένο ἑλληνικὸ σχολεῖο, ἐπανδρωμένο μὲ ἐνθουσιώδες καὶ ἱκανὸ προσωπικό, καὶ ἀκόμη πόσο μεγάλη θὰ εἶναι ἡ προσφορὰ τῶν κοριτσιῶν αὐτῶν, ποὺ τόσο βαθειὰ ἔχουν διαποτισθῇ μὲ τὸ ἑλληνικὸ πεῦμα, στὴν προσπάθεια νὰ διατηρήσωμε τὴ γλῶσσα μας καὶ τὴν ἐθνικοθρησκευτική μας φυσιογνωμία. Αἱ ἐπιτεύξεις αὐταὶ ἀνυψώνουν τὸ Διδασκαλικὸ Κολλέγιο τῆς Ἀκαδημίας σὲ ἕνα πραγματικὸ ἀνώτερο κέντρο ἑλληνικῆς παιδείας, σὲ ἕνα φάρο ποὺ σκορπίζει ἑλληνικὸ φῶς καὶ ἑλληνικὸ πνεῦμα, σὲ ἕνα σύμβολο τῆς πνευματικῆς ἀνωτερότητος καὶ πολιτισμένης ἀντιλήψεως τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ καὶ παραλλήλως δημιουργοῦν τὴν ὑποχρέωσι στὴν Ὁμογένεια νὰ τὸ ἐνισχύσῃ, νὰ τὸ κρατήσῃ ὑψηλὰ καὶ νὰ τὸ προβάλῃ ὑπερήφανη δίπλα στὰ ἀνώτερα ἱδρύματα τῶν ἄλλων ἐθνικοτήτων στὴ χώρα αὐτή.

Τὰ αἰσθήματα τῶν θεατῶν καὶ τῆς Ὁμογενείας ὁλοκλήρου διηρμήνευσαν εἰς ἐνθουσιώδεις καὶ ἐμπνευσμένους λόγους των ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἐκκλησίας μας Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπός μας κ. Μιχαήλ, ὁ πρώην Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος Στρατηγὸς κ. Νικόλαος Πλαστήρας, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Κόμματος Ἐθνικοφρόνων κ. Θ. Τουρκοβασίλης, ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη κ. Ἀλ. Κύρου καὶ ὁ μεγάλος λογοτέχνης μας καὶ ἀκαδημαϊκὸς κ. Σπ. Μελᾶς, οἱ ὁποῖοι μεταξὺ πολλῶν ἄλλων ἐπισήμων παρηκολούθησαν τὴν ἑορτή. Μέσα στὰ λόγια των ἐκλείετο ὁ παλμὸς καὶ ἡ ὑπερηφάνεια τῆς Ὁμογενείας καὶ τοῦ Ἔθνους ὁλοκλήρου τόσο γιὰ τὴ προγονικὴ πνευματικὴ κληρονομία μας, ὅσο καὶ γιὰ τὶς ἐπιτεύξεις τῶν ἱδρυμάτων μας καὶ τῆς νέας μας γενεᾶς. Ἐκ μέρους τοῦ Καθηγητικοῦ Συλλόγου ὡμίλησαν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἱδρύματος κ. Φ. Ἐμμανουήλ, ὁ ἀναπλ. διευθυντὴς καὶ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ προγράμματος τῆς ἑορτῆς κ. Ξ. Διαμαντόπουλος, ὁ αἰδ. Εὐθυμίου καὶ ἡ διευθύνουσα τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον τοῦ Ἱδρύματος κ. Μάρθα Λιακοπούλου. Ὅλοι ἀνεφέρθησαν εἰς τὰς προσπαθείας, ποὺ κατεβλήθησαν κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ἔτους γιὰ τὴ βελτίωσι τοῦ ἱδρύματος καὶ τὴν πλήρη ἀπόδοσί του, ἐπίσης δὲ ἐτόνισαν τὴ σημασία, ποὺ ἐνέχει γιὰ τὴν Ὁμογένεια ἡ ἐπίδοσις τῶν διπλωμάτων στὰς ἀποφοίτους τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου, αἱ ὁποῖαι ὡς ἄλλαι ἑστιάδες θὰ διατηρήσουν ἄσβεστο τὸ ἑλληνικὸ φῶς καὶ τὸ ἑλληνικὸ πνεῦμα στὴ Χώρα αὐτή. Ἐπίσης ἐξήρθη ἡ ἐργασία ὁλοκλήρου τοῦ Συλλόγου καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Παραρᾶ σχετικῶς μὲ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἀντιγόνης καὶ τὴν ὀργάνωσι τῆς ὅλης ἑορτῆς.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἑορτὴ αὐτὴ θὰ μείνῃ μνημειώδης εἰς τὰ χρονικὰ τῆς πνευματικῆς ζωῆς τῆς Ὁμογενείας καὶ ὅτι θὰ ἀποτελέσῃ τὴν ἀφετηρία

(Συνέχεια εἰς τὴν 23ην Σελίδα)

ΑΠΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΝΕΟΛΑΙΑ

ΕΙΣ ΤΟ ΣΙΚΑΓΟΝ, ὡς γνωστόν, συνῆλθεν ἐσχάτως τὸ πρῶτον Ἐθνικὸν Συνέδριον τῆς νεολαίας τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Εἰς αὐτό, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ζητημάτων, ποὺ ἀπετέλεσαν θέμα συζητήσεων, ἐξητάσθη καὶ ὁ τίτλος, ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ δοθῇ εἰς τὴν Ὀργάνωσιν. Ὑπῆρχον πολλοί, ποὺ ἐξεδήλωνον φόβους εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο. Ἡ νεολαία μας μὲ τὴν ὁμόφωνον ἀπόφασίν της καὶ τὸ ἐνιαῖον μέτωπον, ποὺ ἐτήρησε καὶ εἰς τοῦτο τὸ σημεῖον, ἀπέδειξεν ἀσυστάτους τοὺς φόβους τούτους. Ὁ τίτλος τῆς ὀργανώσεώς της θὰ εἶναι «Ἑλληνικὴ Ὀρθόδοξος Νεολαία». Μὲ αὐτήν τους τὴν ἀπόφασιν ἠθέλησαν νὰ δείξουν τὰ παιδιά μας ὅτι, ἐνῷ θεωροῦν ἑαυτὰ λίαν εὐτυχῆ διότι εἶναι πολῖται τῆς ἐνδοξοτέρας καὶ κραταιοτέρας σημερινῆς Δημοκρατίας, ταυτοχρόνως εἶναι ὑπερήφανα διὰ τὴν Ἑλληνικὴν καταγωγήν τους καὶ τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθησαν καὶ ἀνήκουν. Εἴμεθα καὶ ἡμεῖς, διὰ τοῦτο, πολὺ ὑπερήφανοι δι' αὐτά.

* * *

ΝΕΟΝ ΗΜΕΡΗΣΙΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

ΜΕ ΓΟΡΓΟΝ ΡΥΘΜΟΝ ἐξακολουθοῦν αἱ ἐργασίαι τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ἡμερησίου Ἑλληνοαμερικανικοῦ Σχολείου τῆς μεγαλωνύμου Κοινότητος τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Σικάγου. Εἶναι ἄξιοι θερμοτάτων συγχαρητηρίων, ἀλλὰ καὶ θαυμασμοῦ οἱ εὑρισκόμενοι ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Κοινότητος. Μὲ ἐνθουσιασμόν, μὲ ζῆλον, μὲ ὁμοφωνίαν ζηλευτήν, ἀθορύβως προχωροῦν εἰς τὴν ὁλοκλήρωσιν ἐξόχου ἔργου. Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ παρακολουθεῖ ἀγρύπνως καὶ γηθοσύνως τὴν μεγάλην αὐτὴν προσπάθειαν τῆς μεγαλυτέρας τῶν Κοινοτήτων μας. Καὶ προσεύχεται ἐκτενῶς ὅπως ὁ Θεὸς αὐξάνῃ τὸν ζῆλον καὶ ἐνδυναμώνῃ τὴν προθυμίαν καὶ καθοδηγῇ τούς τε ἡγέτας καὶ τὰ μέλη τῆς Κοινότητος ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

* * *

Ο ΑΝΕΓΕΙΡΟΜΕΝΟΣ ΝΑΟΣ

ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΗ εὐκαιρίᾳ θὰ ἀπετέλει παράλειψιν ἂν δὲν ἐμνημονεύετο καὶ πάλιν ἡ ὑπεράνθρωπος τῷ ὄντι προσπάθεια ποὺ καταβάλλεται εἰς τὸ Σικάγον διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης. Προχωροῦν καὶ ἐκεῖ αἱ ἐργασίαι, ὄχι δυστυχῶς μὲ τὴν γοργότητα, μὲ τὴν ὁποίαν θὰ ἔδει νὰ γίνεται τοῦτο, διὰ λόγους, ὅμως, ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεως ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἐργασίαν τῆς ἀνεργέσεως τοῦ Ναοῦ. Ἀγῶνας, διὰ τοῦτο, ἀληθινούς, καταβάλλουν οἱ κοινοτικοὶ παράγοντες οἱ ἀναλαβόντες τὴν εὐθύνην τῆς ἀνεγέρσεως. Ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ τοὺς παρακολουθεῖ μὲ θαυμασμὸν καὶ ἐνδομύχους ἐκτενεῖς προσευχὰς ὑπὲρ τῆς παρὰ Θεοῦ ἐνισχύσεώς των. Καὶ προτρέπει ἅπαντας, Κλῆρον καὶ Λαόν, τῆς Κοινότητος ταύτης καὶ τῶν λοιπῶν ἐν Σικάγῳ Κοινοτήτων μας, ὅπως διὰ παντὸς μέσου ὑποβοηθήσουν τὴν ἐπιτελουμένην ἐργασίαν. Διότι, ὁ ἀνεγειρόμενος Ναὸς θὰ τιμήσῃ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν γενικῶς. Ὅλοι διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐνδιαφερθῶμεν διὰ τὴν ἀνέγερσίν του καὶ τὴν λαμπροτέραν καὶ ἐπιβλητικωτέραν του ἐμφάνισιν.

* * *

ΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΜΑΣ ΙΔΡΥΜΑΤΑ

ΕΙΣ ΑΛΛΑΣ ΣΕΛΙΔΑΣ τοῦ παρόντος φύλλου δημοσιεύεται ἡ κίνησις τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς καὶ τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς λήξεως τοῦ σχολικοῦ ἔτους, καὶ παρέχεται ἐναργὴς εἰκὼν τῆς ἐπιτελουμένης παρ' αὐτῶν δημιουργικῆς ἐργασίας. Τὰ δύο ταῦτα πνευματικά μας φυτώρια ἀπέδωσαν καὶ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος εἰς τὴν Ὁμογένειαν νέα ἡγετικὰ στελέχη προερχόμενα ἐκ τῆς νέας μας γενεᾶς καὶ προοριζόμενα νὰ ἐργασθοῦν μετ' αὐτῆς καὶ δι' αὐτὴν πρὸς διαιώνισιν τῶν θρησκευτικῶν καὶ τῶν φυλετικῶν μας παραδόσεων. Δεκαεπτὰ ἀκόμη ἱερεῖς καὶ ὀκτὼ διδασκάλισσαι θὰ προσφέρουν τὰ φῶτά των καὶ τὸν νεανικόν των ἐνθουσιασμὸν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ὁμογενείας. Ὅσοι ηὐτύχησαν νὰ παρακολουθήσουν τὸ πρόγραμμα τῶν ἐξετάσεων τῶν δύο τούτων Ἱδρυμάτων μας ἠσθάνθησαν ἱκανοποίησιν βαθυτάτην καὶ ἔλαβον τὴν εὐκαιρίαν νὰ διαπιστώσουν ἰδίοις ὄμμασι τὴν ἀλματικὴν πρόοδον, τὴν ὁποίαν σημειοῦν. Οἱ ὁμογενεῖς δύνανται νὰ εἶναι πλέον ἢ βέβαιοι ὅτι αἱ θυσίαι των δικαιοῦνται. Οἱ ἀπόφοιτοι τῶν δύο ἐκκλησιαστικῶν ἱδρυμάτων μας εἶναι καρποὶ ἀγλαοὶ τοῦ ἰδικοῦ των τιμίου ἱδρῶτος. Ἂς μὴ ἀμελήσῃ, λοιπόν, κανεὶς καὶ εἰς τὸ ἑξῆς τὸ ἱερὸν καθῆκόν του πρὸς αὐτά. Ἀνεδείχθησαν πράγματι ἄξια ἀμερίστου ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς συνδρομῆς καὶ συμπαραστάσεως.

ΤΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ
Τῆς 3ης Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας

Τὸ Διδασκαλικὸν Συνέδριον τῆς 3ης Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας τὸ συνελθὸν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ κ. Ἰεζεκιὴλ εἰς τὸ μέγαρον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἐν Μπρουκλάϊν, ἐμελέτησε διάφορα ἐκπαιδευτικὰ προβλήματα ἀφορῶντα τὴν βελτίωσιν τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Κυριώτερα θέματα τοῦ φροντιστηρίου τούτου, τὸ ὁποῖον ἤρχισεν ἀφοῦ ἀνεγνώσθη χαιρετιστήριον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μιχαήλ, ἐφιστῶντος τὴν προσοχὴν τῆς ὁμογενείας εἰς τὸν κίνδυνον τὸν ὁποῖον διατρέχει ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα μεταξὺ τῶν γενεῶν τοῦ μέλλοντος καὶ προτρεπομένου, ὅπως μὴ ἀφήσωμεν νὰ ἀτροφήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς γλώσσης μας, εἶναι τὰ ἑξῆς:

Ἡμερήσια καὶ Ἀπογευματινὰ Σχολεῖα. Ἡ εἰσηγήτρια κ. Ἑλένη Δεκούλου, ἀντιπαρέβαλε τὰ δύο ἐκπαιδευτικὰ συστήματα καὶ μεταξὺ ἄλλων εἶπε τὰ ἑξῆς: Εἰς τὸ Ἡμερήσιον Σχολεῖον ὁ διδάσκαλος ἔχει ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα ἐφόδια καὶ τὴν εὐκαιρίαν ὅπως ἐφαρμόσῃ τὸ Ἀναλυτικὸν Πρόγραμμα συστηματικά, ὄχι μόνον διότι ἔχει περισσότερον χρόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους: α) Τὰ παιδιὰ ἔρχονται εἰς τὴν τάξιν των ξεκουρασμένα καὶ φυσικὰ ἔχουν τὴν διάθεσι καὶ τὸν ζῆλο νὰ παρακολουθήσουν τὸ μάθημα προσεκτικά. Δὲν κουράζονται καὶ ἠμποροῦν νὰ ἀντιληφθοῦν ὡς δυνάμενα νὰ προσέξουν. Εἶναι παρασκευασμένα διότι ἔχουν ἀρκετὸ καιρὸ νὰ μελετήσουν. β) Τὸ παιδὶ αἰσθάνεται ἀγάπη διὰ τὸ σχολεῖο καὶ σεβασμὸ διότι κατανοεῖ ὅτι πρόκειται περὶ συστηματικοῦ θεσμοῦ καὶ τακτικοῦ σχολείου. ...γ) Ὁ διδάσκαλος ἔχει ἀρκετὸ καιρὸ στὴν διάθεσί του γιὰ νὰ μεταδώσῃ στὰ παιδιὰ ἐκτὸς ἀπὸ τὸν πλοῦτον τῶν γνώσεων καὶ τὴν χαρὰ καὶ τὴν εὐθυμία, μὲ γυμναστικήν, τραγούδια, χοροὺς καὶ γραφικὰς ἐνδυμασίας.

«Εἰς τὸ Ἀπογευματινὸ σχολεῖον ὁ διδάσκαλος προσπαθεῖ νὰ κάμῃ τὸ παιδὶ νὰ ἀγαπήσῃ τὸ σχολεῖο μὲ τὴν ἐπιείκειά του καὶ τὴν καλωσύνη του, μὲ ὡραῖα σχολικὰ δραματικὰ ἔργα, παιδιὲς καὶ διασκεδάσεις. Τὰ Ἀπογευματινὰ ὅμως δὲν μποροῦν νὰ δώσουν στὰ παιδιὰ ὅλον τὸν πνευματικὸν πλοῦτον τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων. Διὰ τῆς ἐργασίας τοῦ ἱερέως, τῶν κατηχητικῶν σχολείων, τῶν κοινοτικῶν συμβουλίων, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸ Ἀπογευματινόν, κατορθώνεται νὰ συγκρατοῦνται πιστὰ εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν καὶ τὰς Ἑλληνικὰς παραδόσεις...»

Εἰς τὸ θέμα Περὶ Ἐπεκτάσεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἡ εἰσηγήτρια κ. Μυρσίνη Στρατούλη, εἶπε μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς: «Βάσις οἱασδήποτε μορφώσεως, διδασκαλίας καὶ ἐν γένει διαπαιδαγωγήσεως τοῦ παιδιοῦ εἶναι ἡ οἰκογένεια.... Τὸ σχολεῖον ἀκολουθεῖ, τροφοδοτεῖ καὶ στερεώνει τὰς ρίζας τοῦ ἀνθρωπίνου φυτοῦ τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ καρποφορήσῃ εἰς τὸ μέλλον. Δυστυχῶς ἡ οἰκογένεια αὐτὴ κινδυνεύει νὰ καταστῇ ἄκαρπος. Ὁ θεμέλιος λίθος διεσαλεύθη. Οἱ μεταγενέστεροι ἠδιαφόρησαν, ἐλησμόνησαν τὴν ὑποχρέωσίν των πρὸς τὴν μητρικὴν γλῶσσαν καὶ τὸ χειρότερον, δὲν θέλουν νὰ ὁμιλήσουν τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Ἀνάγκη νὰ κατανοηθῇ πρῶτον ἀπὸ τὰς μητέρας, ἀπὸ τοὺς γονεῖς ἐν γένει, ἡ ἀξία τῆς γλώσσης των, ὁ πλοῦτος τὸν ὁποῖον φέρει ἡ ἐκμάθησις μιᾶς ἐπικουρικῆς γλώσσης εἰς τὸ μέλλον τῶν παιδιῶν των. Πολλὰ παιδιὰ ἐπωφελήθησαν τῆς εὐκαιρίας ὅπως μάθουν Ἑλληνικὰ καὶ θεωροῦν αὐτὰ εὐτυχῆ διότι κατὰ τὸν πόλεμον ἔγραφαν Ἑλληνικὰ στοὺς γονεῖς των. Ἄλλα εἶναι πολὺ λυπημένα διότι δὲν ἔμαθαν Ἑλληνικά. Βλέπουν πόσον ἔχασαν. Τὸ βλέπουν εἰς τὰ γυμνάσια καὶ τὰ κολλέγια εἰς τὰ ὁποῖα ἐφοίτησαν καὶ φοιτῶσι. Δι' αὐτὰ θὰ ἦτο θεῖον δῶρον ἂν περιήρχετο ἕνας ἐκπαιδευτικὸς καὶ ἐδίδασκεν εἰς αὐτὰ τὰ στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.»

Εἰς τὸ θέμα: «Μέσα πρὸς δημιουργίαν ἐνδιαφέροντος ἐκ μέρους τῶν παιδιῶν πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον» ἡ εἰσηγήτρια κ. Μαρία Σιγανοῦ παρουσίασε ὑγιεστάτας παιδαγωγικὰς συστάσεις, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὰς ἑξῆς: «Νὰ εἴμεθα φίλοι τῶν παιδιῶν, ἀλλ' ἐν μέτρῳ, διὰ νὰ μὴ ἀφανίζεται τὸ γόητρον τοῦ διδασκάλου. Ὁ διδάσκαλος πρέπει νὰ φαίνεται κοινωνικὸς ἀπέναντι τῆς οἰκογενείας τοῦ παιδιοῦ. Νὰ συμμερίζεται τῆς χαρᾶς καὶ τῆς λύπης της. Μία ἐπίσκεψις ἐν περιπτώσει ἀσθενείας, θὰ ἐγέννα αἰσθήματα ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως ἐκ μέρους τοῦ παιδιοῦ πρὸς τὸν διδάσκαλον. Τὸ ἐνδιαφέρον τονώνεται διὰ τῆς αὐτενεργείας τῶν μαθητῶν. Νὰ ἐφαρμόζεται ἡ διαλογικὴ συζήτησις.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Διδασκαλικοῦ Συνδέσμου τῆς 3ης Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας κ. Σ. Σάββας, διεπραγματεύθη τὰ καθαρῶς ἐπαγγελματικὰ προβλήματα τῶν διδασκάλων. Ἐτόνισε τὸ ἐθνικὸν ἔργον τῶν διδασκάλων καὶ τὴν ἀδιαφορίαν πολλῶν κοινοταρχῶν διὰ τὴν τύχην τοῦ διδασκάλου, ἀνέφερε δὲ μερικὰ παραδείγματα κοινοτήτων αἱ ὁποῖοι ἐνῷ ἐψήφισαν τὰ μέτρα πρὸς προαγωγὴν τῶν διδασκάλων, ὅταν ἐπέστρεψαν οἱ πληρεξούσιοί των ἀπὸ τὴν Κληρικολαϊκὴν Συνέλευσιν, ἐλησμόνησαν τὰς ἀποφάσεις.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἐκπαιδεύσεως κ. Νικ. Βαβούδης ἀνέφερε τὰ μέχρι τοῦδε ἐπιτευχθέντα διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς Ἐκπαιδεύσεως εἰς τὸ Κληρικολαϊκὸν Συνέδριον, τὸ ὁποῖον ἐχαρακτήρισεν ὡς νέον ἱστορικὸν σταθμὸν διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν τῆς Ἀμερικῆς. Τὸ Συνέδριον ἔδωσε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐγκαταλείψῃ ἀδόξως τὰς ἀρετὰς ἐκείνας μὲ τὰς ὁποίας ἦλθον οἱ πρῶτοι μετανάσται, καὶ αἱ ὁποῖαι τὸν ἀνέδειξαν.

Τὸ πνεῦμα τὸ ὁποῖον ἐπεκράτησεν εἰς τὸ Διδασκαλικὸν τοῦτο Συνέδριον δύναται νὰ συνοψισθῇ εἰς αὐτὰ ποὺ εἶπεν ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ: «Εὐαγγέλιον καὶ Γλῶσσα, Ράσο καὶ Σημαία, Ἑλληνισμὸς καὶ Ὀρθοδοξία εἶναι ἀχώριστα». Β.

ΕΝΘΡΟΝΙΣΤΗΡΙΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΑΘΗΝΑΓΟΡΟΥ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΑΙ ΕΞΑΡΧΟΥ ΔΥΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΩΑΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Ταπεινὸς δοῦλος τῶν ἀνεξιχνιάστων βουλῶν τῆς Θείας Προνοίας ἐν κατανύξει καρδίας δόξαν ἀναπέμπω καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν τῷ Πανοικτίρμονι Θεῷ διὰ τὴν ἄπειρον Αὐτοῦ συγκατάβασιν εἰς τὸ νὰ μὲ καλέσῃ εἰς τὸν περίβλεπτον τοῦτον θρόνον τῆς Ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Θυατείρων. Εὐπειθῶς ἀλλὰ καὶ εὐγνωμόνως τὴν κλῆσιν ταύτην ἀποδεχόμενος, δέομαι τῆς τρισηλίου Θεότητος μή με οὐδὲ ἐπὶ στιγμὴν ἀπολίπῃ ἡ Θεία Αὐτῆς χάρις καὶ ὁ ἐξ οὐρανοῦ φωτισμός, ἄνευ τῶν ὁποίων ἀδύνατον θὰ εἶνε νὰ ποιμάνω σωφρόνως τὴν ἐμπιστευθεῖσαν μοι ταύτην Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπήν.

Παντὸς ἐπαίνου ἄξιον εἶνε τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπετέλεσε κατὰ τὴν τριακονταετῆ ἐν τῇ Μητροπόλει ταύτῃ ποιμαντορίαν αὐτοῦ ὁ ἀείμνηστος προκάτοχός μου Κυρὸς Γερμανός. Περισσότερον παντὸς ἄλλου ἐγὼ ἐκτιμῶν καὶ θαυμάζων αὐτό, προσεύχομαι πρὸς τὸν δοτῆρα τῆς ζωῆς καὶ κύριον τοῦ θανάτου Θεόν, τὴν μακαρίαν αὐτοῦ ψυχὴν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξαι, ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀναπαύσαι καὶ μετὰ Ἁγίων συναριθμήσαι.

Τὴν ἐκείνου βαρεῖαν κληρονομίαν ἐπωμισθείς, δὲν δειλιῶ μὲν πρὸς τὸν ἀνάντην αὐτοῦ δρόμον τὰ βήματά μου νὰ κατευθύνω, ἀλλὰ καὶ δὲν γαυριῶ αὐταπατώμενος εἴτε ἐξ ὑπερτιμήσεως τῶν ὀλίγων ψυχικῶν καὶ διανοητικῶν μου δυνάμεων εἴτε ἐξ ὑποτιμήσεως τοῦ βάρους τῆς ἐντολῆς. Διὰ τοῦτο μετ' εὐχαριστιῶν ἀλλὰ καὶ μετὰ συντριβῆς ἐξ αὐτογνωσίας καρδίας, δεχθεὶς τὴν σεπτὴν ἐντολὴν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Προκαθημένου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ τῆς περὶ αὐτὸν Σεβαστῆς Ἱεραρχίας, θερμὴν ἔκκλησιν ποιοῦμαι πρὸς πάντας ἵνα μετ' ἀδελφικῆς πάντοτε συγκαταβάσεως ἀποβλέπουν εἰς τὰ ἐξ ἀντιξόων τῆς διοικήσεως ἐνίοτε συνθηκῶν μελλοντικὰ ποιμαντορικά μου ἀστοχήματα.

* * *

Ἐξοχώτατε Κε Πρεσβευτά,

Εὐλαβέστατοι Ἱερεῖς μου καὶ λοιποὶ

Ἀγαπητοί μου Ὁμοεθνεῖς καὶ Ὀρθόδοξοι.

Ἡ Ἱ. Μητρόπολις Θυατείρων περιλαμβάνει εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτῆς τὴν Ὀρθόδοξον Ἑλληνικὴν Ὁμογένειαν ἡ ὁποία ζῇ εἰς ὁκτώ, ἔξω τῆς Ἑλλάδος, Εὐρωπαϊκὰ κράτη. Αἱ διαφοραὶ τῆς γλώσσης, τῶν ἐθίμων, τῆς θρησκευτικότητος, τοῦ χαρακτῆρος, τῶν ἰδανικῶν καὶ φιλοδοξιῶν, τῆς νοοτροπίας καὶ τῆς ἐν γένει ζωῆς τῶν διαφόρων λαῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ζῇ καὶ θρησκεύει τὸ ποίμνιον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Δυτικῆς καὶ Κεντρώας Εὐρώπης, καθιστοῦν ἀρκετὰ δύσκολον τὴν διαποίμανσιν αὐτοῦ. Πρέπει δὲ σπουδαίως νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει ὡς δυσχέρεια διὰ τὴν διοίκησιν αὐτῆς καὶ ἡ σημερινὴ οἰκονομικὴ καχεξία τῶν περισσοτέρων ἐν Εὐρώπῃ Κοινοτήτων μας, ἥτις εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς ἐκ τῶν δύο φοβερῶν πολέμων ἀνατροπῆς τῶν κοινωνικῶν τάξεων, τοῦ οἰκονομικοῦ ἰσοζυγίου τῶν διαφόρων τῆς Εὐρώπης κρατῶν καὶ τῆς πολιτικῆς αὐτῶν ἀσταθείας.

Κοινότητές μας παλαιαί, ἄλλοτε οἰκονομικῶς εὔρωστοι καὶ κοινωνικῶς πολὺ εὐϋπόληπτοι, ἔχουν σχεδὸν διαλυθῇ, ἄλλαι δὲ νέαι ἱδρύθησαν ὑπὸ μεταναστῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκ χειρωνακτικῆς ἐργασίας κατὰ τὸ πλεῖστον ἀποζῶντες, δὲν ἠδυνήθησαν ἀκόμη νὰ ἐπωμισθοῦν ὑποχρεώσεις καὶ βάρη τὰ ὁποῖα ἀπαιτεῖ καλὴ καὶ ὁμοιόμορφος κοινοτικὴ ὀργάνωσις καθ' ὅλην τὴν Ἀρχιεπισκοπήν. Τοῦτο ἐξηγεῖ ἐν μέρει καὶ τὸ ὅτι ὅσας Κοινότητας ἔχομεν τόσα καὶ κοινοτικὰ καταστατικὰ ἔχομεν, διαφόρους ἐξυπηρετοῦντα διοικητικὰς ἀντιλήψεις, πολλάκις ξένας πρὸς τὸν ἐθνικοεκκλησιαστικὸν προορισμὸν τῆς Κοινότητος. Διὰ τοῦτο δὲ καί, ἀντὶ ἁρμονικῆς συνεργασίας κοινοτικῶν παραγόντων καὶ Κλήρου, ὑφίστανται διχογνωμίαι καὶ ἀνταγωνισμοὶ τούτων πρὸς ἀλλήλους, εἰς βάρος καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς πειθαρχίας καὶ τῆς ψυχικῆς διαπαιδαγωγήσεως τοῦ ποιμνίου. Ἡ διόρθωσις τοῦ ἐξαρθρωτικοῦ τούτου κακοῦ πρέπει ἐξ ἅπαντος νὰ ἐπιδιωχθῇ· εἰς τοῦτο δὲ πρέπει πάντες νὰ συμβάλουν, μὴ λησμονοῦντες, ὅτι ἡ Κοινότης εἶνε ἱερὸς ἐκκλησιαστικὸς ὀργανισμός, τοῦ ὁποίου πᾶσα δυσμορφία ἀντανακλᾷ εἰς πολλὰ σημεῖα τῆς ἑλληνορθοδόξου ζωῆς μας ἐν τῇ ξένῃ.

Ἐπίσης σοβαρώτατον στοιχεῖον, τοῦ ὁποίου ἡ μέχρι τοῦδε ἐλαττωματικὴ ἐκδήλωσις εἶνε καταφανὴς εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Μητροπόλεως Θυατείρων, εἶνε τὸ ἐθνικὸν φρόνημα ἢ πατριωτικὸν αἴσθημα. Κατ' οὐδένα λόγον δὲν θὰ ἐπιτρέψω εἰς τὸν ἑαυτόν μου νὰ σχηματίσῃ τὴν ψευδαίσθησιν ὅτι τὸ πατριωτικὸν φρόνημα ἐλλείπει ἀπὸ τὰς καρδίας τῶν μελῶν τῶν Κοινοτήτων μας· τονίζω ὅμως ὅτι δὲν γίνεται ἀρκετὰ αἰσθητὸς ἔξω ἀπὸ τὰ στήθη μας ὁ πατριωτικός μας παλμός. Δὲν παρουσιάζεται δηλαδὴ εἰς τὰς Κοινότητάς μας ἀρκετὰ πλουσία ἡ ἐκδήλωσις τῆς χαρᾶς μας διὰ κάθε σύγχρονον ἢ ἱστορικὸν εὐχάριστον ἐθνικόν μας γεγονός, οὐδὲ ἀρκετὰ δάκρυα κυλοῦν ἀπὸ τὰ μάτια μας διὰ κάθε ἐθνικόν μας πόνον.

Ἡ καλλιέργεια τοῦ αἰσθήματος τούτου, καὶ διὰ διαφόρων μὲν ἄλλων μέσων, ἀλλὰ πρὸ παντὸς δι' ἱδρύσεως κοινοτικῶν ἑλληνικῶν σχολείων, εἶνε ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη. Εἶνε δὲ τοῦτο καὶ ἱερὸν καθῆκον, τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ δι' αὐτῶν θὰ ἐπιδιωχθῇ καὶ θρησκευτικὴ διαπαιδαγώγησις τῶν νέων γενεῶν μας ἐν Εὐρώπῃ, αἱ ὁποῖαι σήμερον οὐδεμόθεν ἔχουν συστηματικὴν θρησκευτικὴν διδασκαλίαν.

Ἄλλο περισπούδαστον μέρος τῆς διοικήσεως τῆς

Μητροπόλεως Θυατείρων εἶνε αἱ σχέσεις αὐτῆς πρὸς τὰς ἀλλοδόξους Ἐκκλησίας ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν ὁποίων ζῇ καὶ δρᾷ. Προκειμένου περὶ σχέσεως αὐτῆς πρὸς τὴν Ρωμαϊκὴν ἢ Παπικὴν Ἐκκλησίαν οὐδὲ λόγος δύναται νὰ γίνῃ. Εἶνε πλέον ἢ γνωστὸν ὅτι ἄλλην σχέσιν, ἐκτὸς τῆς ἄνευ ὅρων ὑποταγῆς εἰς ἄγνωστον τῇ ἀρχαίᾳ Ἐκκλησίᾳ μονοκρατορίαν, ἡ Παπικὴ Ἐκκλησία δὲν στέργει. Ἀπομένουν λοιπὸν αἱ σχέσεις τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ταύτης πρὸς τοὺς Διαμαρτυρομένους καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀγγλίας παρὰ τῷ Πριμάτῳ τῆς ὁποίας (to the Archbishop of Canterbury) εἶνε πρέσβυς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὁ Μητροπολίτης Θυατείρων.

Ἀπὸ σπουδάς μου εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Oxford καὶ ἀπὸ πολυχρόνιον παρατήρησιν ἐν Ἀμερικῇ ἔμαθα νὰ θαυμάζω καὶ ἐκτιμῶ τὸν ἄκρον σεβασμὸν καὶ τὴν στοργὴν τὴν ὁποίαν τρέφει καὶ ἀνεπιφυλάκτως ἐκδηλοῖ ἡ Ἐπισκοπιανὴ Ἐκκλησία τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον. Πᾶς δὲ ἀγνῶς ἐνδιαφερόμενος, γνωρίζει, ὡς ἐγὼ γνωρίζω, ὅτι ἡ Ἐκκλησία αὕτη καταβάλλει ἀρκετὰς πορσπαθείας καὶ πολὺ συχνὰ κάμνει ἐπισήμους εἰς συνέδρια ἀνακοινώσεις διὰ περισπουδάστων Ἱεραρχῶν αὐτῆς ὅπως διατρανώσῃ τὸν πόθον τὸν ὁποῖον ἔχει νὰ προσαρμόσῃ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν πίστιν αὐτῆς πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἀρχαίας ἀδιαιρέτου Ἐκκλησίας. Ἑπομένως θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἀντιχριστιανικὴ στάσις ἡ ἐκ μέρους τῆς Ὀρθοδοξίας τάσις νὰ στρέφῃ τὰ νῶτα, ἐὰν μή τι ἄλλο χειρότερον, πρὸς τὴν ἐν λόγῳ Ἐκκλησίαν, καθ' ὃν χρόνον αὕτη εἰλικρινῶς τείνει τὸ χέρι της δι' ἀδελφικὴν χειραψίαν καὶ ζητεῖ, πολὺ δικαίως, ἀναγνώρισιν τουλάχιστον τῶν εὐγενῶν προσπαθειῶν της καὶ ἐνθάρρυνσιν ἐκ μέρους ἡμῶν εἰς αὐτάς.

Αἱ σχέσεις λοιπὸν τῆς Μητροπόλεως ταύτης πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀγγλίας, πιστεύω ἀνενδοιάστως ὅτι πρέπει νὰ ἐξακολουθήσουν τοιαῦται, ὡς συνήφθησαν ὑπὸ τοῦ μακαρίᾳ τῇ λήξει προκατόχου μου Κυροῦ Γερμανοῦ, καλλιεργήσαντος ἐπὶ τριακονταετίαν χριστιανικωτάτας καὶ φιλικωτάτας ἀμοιβαίας διαθέσεις τῶν δύο Ἐκκλησιῶν πρὸς ἀλλήλας, ἐν συνόλῳ καὶ ἐν λεπτομερείαις.

Προεμάχετο μὲν ὁ ὀρθόδοξος καὶ εὐμαθέστατος ἐκεῖνος Ἱεράρχης, ἐπιτυχέστατα διὰ τὴν ἀκεραιότητα τῶν ὀρθοδόξων δογμάτων, ὡς καὶ οἱοσδήποτε Ὀρθόδοξος Θεολόγος, ἔχων γνῶσιν τῆς πατερικῆς ἡμῶν θεολογίας, ὀφείλει νὰ κάμνῃ, ἀλλὰ καὶ συνειργάζετο ἐν εἰλικρινείᾳ μετὰ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν λοιπῶν Προτεσταντικῶν Ἐκκλησιῶν διὰ τὴν ἐνεργὸν ἐφαρμογὴν τῶν ἐντολῶν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καὶ λίαν ἀξιεπαίνως συμπροσηύχετο μεθ' ὅλων αὐτῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, ἵνα ἐπικρατήσῃ τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ ἔλθῃ ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὴν χριστιανικωτάτην δὲ αὐτὴν τακτικὴν ἀσφαλῶς καὶ ἀνεπιφυλάκτως θὰ ἀκολουθήσῃ καὶ ὁ τὴν

(Συνέχεια εἰς τὴν 23ην Σελίδα)

Ἀπὸ τὸ Ἐτήσιον Κατηχητικὸν Συνέδριον τῆς Νέας Ἀγγλίας

NOTES ON THE CHICAGO CONFERENCE JULY 12 — 15, 1951

There were delegations from 61 communities and a total of about 160 delegates.

It was decided to form a national federation of church youth clubs whose members are between the ages of 18 and 35. The members of these clubs must be of the Greek Orthodox faith, or members of the families of individuals of the Greek Orthodox faith.

OGRANIZATION — 4 LEVELS:
LOCAL, DISTRICT, NATIONAL, ARCHDIOCESE

Local: Each club will be governed by its own rules, provided they are in keeping with the provisions of the national constitution.

To be eligible for membership, the local club must be recognized by the local community.

From each community there will be only one club belonging to the national organization.

Spiritual leader of each local club will be the local priest.

District: After ratification of the national constitution which has not yet been drafted (see below for details) the Archdiocese is asked to arrange promptly for a special diocesan conference to be called in each of the 5 dioceses to break down the diocese into geographical districts for purpose of easier administration.

At least once a year within each district a conference will be called at which each local club will be represented by a maximum of 3 delegates; there will be 1 non-divisible vote per community (i. e., per club).

The district conference will elect a district youth board of 4, i. e., chairman, vice-chairman, treasurer and secretary.

Spiritual adviser of the district will be a priest chosen by the district conference with the approval of the local auxiliary Bishop.

National: A national conference will be called once a year at which each local club will be represented by a maximum of 3 delegates; there will be 1 non-divisible vote per community.

Also participating in the conference will be 1 representative chosen by each of the district conferences discussed above; this representative will have 1 vote and will not also vote as the delegate of any community; this representative will present to the national conference a report on youth activities in his district and will also present the special problems, if any, of any club not represented at the national conference.

The Archdiocese will participate in the national conference in an advisory and liaison capacity through the delegates of its National Youth Office.

The National Conference will elect a board of 12 members, at least 2 from each of the 5 dioceses; this board will elect its own officers: chairman, vice-chairman, treasurer and secretary.

Archdiocese: Spiritual leader of all Greek Orthodox youth in the country is His Eminence the Archbishop.

The decisions and actions of the national conference and the national youth board will be valid so long as the Archdiocese does not deem them to be contrary to its policies.

The name chosen by the Chicago conference is *Greek Orthodox Youth of America.* The emblem will be chosen in a national competition conducted by the National Youth Office.

Since there was not enough time at the conference to bring all committee reports to the floor, the reports of certain committees were accepted for record purposes and will be considered fully by the committee selected to draft the national constitution. However, the report of the committee on religious activities, since it deals with matters of a spiritual nature, was referred to the Archdiocese.

Among the resolutions adopted were:

1. Support of the decadollarion.
2. Condemnation of communism.
3. Support of the UN genocide convention.
4. Thanks to His Eminence the Archbishop for his interest in youth and for calling the Chicago conference.
5. Thanks to the Orthodox Youth Organization of Chicago, hosts to the last conference.

The Greek Orthodox Youth of America will be financed by a $10 charter fee to be paid by each member club and by an annual per capita tax of 50 cents.

Because the constitution committee was unable to complete its work, a special committee was elected to meet within 60 days and to complete the draft of the constitution; this committee, which will meet over the Labor Day week-end in Washington, is composed of Sotirhos (New York), Lorant (Birmingham), Calogeras (Chicago), Nickolas (Chicago), Glekas (Washington) and Pallat (Cleveland).

When the draft is completed, it must then be ratified by 3)4 of the 61 youth clubs which sent representatives to Chicago.

To help defray the expenses of the constitution drafting committee, each of the 61 clubs was asked to send from $10 to $15, care of Chicago's OYO.

The next convention (national) will be held in Washington, D. C., in the summer of 1952.

ANSWER TO THE 'PILOT' BY THE BOSTON GREEK CATHEDRAL

July 18, 1951

The Editor,
Pilot Publishing Company,
49 Franklin Street,
Boston, Massachusetts.

Dear Sir:

In an article which appeared in the editorial column of your paper on June 16, 1951, under the title "Catholics in Greece," we noticed with regret an unfortunate effort to justify the unexplicable attitude of the Vatican towards the religious feasts held in Greece on the 1900th Anniversary of St. Paul's visit to Greece.

According to our information, the Holy Church of Rome was properly invited to participate or to be represented on an equal basis with all other Christian Churches in the celebration and revival of Paulist times when there existed no division or discrimination but "a new creation in Christ." This spirit of recalling Paulist times and spirit animated the Greek Orthodox Church in planning these services of religious feasts and it was the duty of all free Christian Churches to accept the request, addressed by the Primate of the Greek Orthodox Church in Greece to all Church Leaders of the Christian world.

When the denial of the Vatican was made public, the Greek Orthodox people, as well as all free Christians, felt themselves confronted with the question of whether this denial could be differentiated from the denial of the Kremlin and the Churches behind the Iron Curtain. This question still remains unanswered despite the effort of many Roman Catholic news agencies and papers (including *The Pilot)* to explain and justify it.

People all over the world are longing for that unity of the different religious bodies, which unity would enable them to influence world politics and form a stumbling block to the conquerous desires and plans "of the rulers of darkness of our age." The Greek Orthodox Church, finding herself in continuous tribulation for the last ten centuries hoped for a moment, that our times, are the times for such thoughts as those of uniting ourselves in a solid Christian front, strong enough to resist the atheistic and antichristian movement represented by the Bolshevik totalitarian expansionism. Forgetting all these obligations, the Vatican tried to defend its regrettable attitude by such articles as the one which appeared in *The Pilot,* and avoiding the main issue, created another out of the political differences which no longer exist between Rome and Athens, i. e., between the Greek and Italian governments. In order that the truth be restored, we enclose herewith an

'Απὸ τὸ ἐν Charlotte, N. C. Πρῶτον Συνέδριον τῆς 'Ελληνικῆς 'Ορθοδόξου Νεολαίας τῶν Πολιτειῶν North καὶ South Carolina, τὸ ὁποῖον ἔλαβε χώραν τὴν 2αν καὶ 3ην 'Ιουνίου 1951

official statement for your enlightenment on this subject.

Now as far as the fear of the author of that unfortunate article is concerned, that "the representative (of the Roman Catholic Church) would be subjected to the same(?) or similar(?) indignities and be forced to approve of an intolerable status quo," there is no need to comment on this for the simple reason that the author himself does seem to be a man of good faith.(?)

The most regrettable point, however, of the article in mind is found in the last paragraph. We cannot understand what forced its author to foget his obligation to respect the truth and try to distort the facts and present his Church and his co-religionists in a status of persecution and to appear in the melodramatic way in which he does to the Senators and Congressmen of this country "to defend the American tradition in regard to minorities."

The usually well informed writers of your esteemed newspaper should not permit themselves to misrepresent the truth and, therefore, misguide their readers in matters such as the status of Catholics in Greece and try to victimize them, in that they enjoy the same rights as the local Church in Greece.

Sincerely,

Reverend JAMES A. COUCOUZES, Dean

CHARLES MALIOTIS, President

P. S. The attached is a statement pertaining to the uncontradictory facts concerning Catholics in Greece.

* * *

An Official Statement

Recently in many Catholic publications throughout the country an article was published accusing the Greek Government of the following:

1. That it has confiscated property of the Roman Catholic Church in the Dodecanese.
2. That it has ruled against the Catholic clergy and their institutions in the Dodecanese.
3. That it refuses to come in contact with the representatives of the Catholic Church for the purpose of discussing controversial items.

The above accusations are altogether inaccurate because of the following reasons:

1. No confiscation or abuse has been executed against Institutions of the Catholic Church in the Dodecanese. The accession of some churces as well as the residence of the Catholic bishop of Rhodes to the Greek Government took place according to the Peace Treaty with Italy on the 10th of February. 1947, and according to the Greek-Italian Agreement for Economic Cooperation that followed which was agreed to on the 31st of August, 1949. Consequently, the contention that the Greek Government acted arbitrarily and one-sidedly is baseless. Never has the Italian Government formulated a complaint or antithetical opinion concerning the above.
2. The various institutions in the Dodecanese, which are purposely characterized in the published articles as Catholic, although factually were Italian in which symptomatically Catholic sisters, nurses and nuns also served, were established to serve the Italian population of the Islands. This Italian population, after freely choosing for themselves Italian nationality, left the Dodecanese on their own accord. (The details concerning this choice were published by the Greek-Italian Agreements). The buildings which belonged to the Italian Government were transferred to the Greek Government according to the terms of the Treaties referred to above. These buildings now, which are under discussion, after the Italians departed, no longer fulfill their original purpose, i. e., to serve the Italian population of the Dodecanese. From the time that these institutions came under Greek jurisdiction they continued to carry out their civic purposes—regardless of race, nationality, or religion—toward the whole population. Worthy to note is the fact that 96% of the total population is purely Greek. As far as religion is concerned, of 120,000 people, 116,000 are Orthodox, 4,000 Mohammedan and nearly 150 Roman Catholic.

   Despite their smal number, the Greek Government wishing to prove its good will has given two large churches to the 150 Catholics for them to use and has never objected to or hindered the stay of the Catholic Bishop, as well as 13 priests and 14 nuns, all Italian citizens, in the Dodecanese. Thus, the 150 Catholic residents of the Island are favored today with 8 large churches, one bishop, 13 priests and 14 nuns. The Greek Government has never obstructed the above-mentioned clergymen in the fulfillment of their duties.
3. The accusation that the Greek Government refuses to come in contact with the representatives of the Catholic Church, even as far as pure informational items are concerned, are also inaccurate. Such contacts are even now in practice, not only in Athens and Rome (through the Ambassadors of both countries), but also in Rhodes itself.

This is the truth concerning the inaccurate publication printed by Catholic news agencies. Their distortion of the facts is unfair and worthy of condemnation for it is widely known that the Greek nation is graciously tolerant toward all religions. The Mohammedans and the Jews as well as the Catholics and the Protestants enjoy the same rights as the Greek Orthodox. This is readily observed by any visitor, correspondent or not, of good faith who visits Greece and studies the conditions under which racial and religious minorities live.

PLATO'S GOD

(FROM THE X BOOK OF THE LAWS)

By C. S. KAKOURIS

One of the most controversial arguments among students of Plato, is the argument that refers to Plato's concept and definition of God. The considerable vagueness of his discussions on this subject has been the cause of many interpretations among the scholas who want to give a solution to this problem by piecing together hints gathered here and there from all his dialogues. (*)

Plato's idea of the DEMIOURGOS, in the *Timaeus*, who has created and orders all things for the best (Tim. 69 c); the concept of the GOOD, as the author of all things, right and beautiful (Rep. 517 c); the divine WORLD-SOUL, with its providential interest in the world of change (Laws X); and in general his whole metaphysical system of the supreme Being (Theaetet. 186 a), and the supreme Idea, have served only to verify the statement made by many that Plato was confused concerning this point.

Others maintain that Plato was merely bluffing, testing only the mental abilities of his interrogators, and making poetry, since he appeared not to take the concept of God seriously.

In addition some will say that Plato was strictly a philosopher and he did not have a religion nor was he interested in laying down the foundations of any theology. His only religion, if there was any, being the emotional grasping of the realm of forms. God being simply a symbolic rendering of this emotional response. The rendering of something that is conceptualized in a metaphysical system, remaining only as an idea of God, a concept serving a definite function in this metaphysical scheme as the explanation of motion; as the principle of concretion or as the basis of all existence, but not as a living God, at least as we think of him today. (**)

There is no doubt that the problem is difficult, and if one agrees with Plato himself declaring that:

> "it is a task enough to find God;
> and having found him, impossible to
> declare him to everybody"; (Tim. 28c)

one cannot but realize that the struggle between Plato's religious insight and his philosophic conclusions, it is of no small consequence and cannot be resolved so easily.

The general practice of scholarly research on this matter is that, whenever Plato presents us with mutually opposing views, concerning a particular idea or concept, the task of the interpreter should be to exhaust every possibility of interpreting the doctrine within the general trend of Plato's thought, and not on its face value, as it will appear, for example, in one dialogue. However in this paper this will not be my approach.

To try to say how Plato "may have conceived God" because he treated the same doctrine or gave hints of it in some of his dialogues, would make us fall into the interpretative opinion of the critics, and to do that is to give rise to objections far more dangerous than will be possible if we limited ourselves to "what Plato really says about God openly and explicitly" in one dialogue, and especially in the tenth book of the Laws. In this great work of Plato's old age the conscientious reader cannot fail to admit that God really forms a part of the metaphysics and the religion of Plato.

It is the only dialogue in which Plato, by preaching a practical religion of belief in God's righteous governance and justice establishes, through the religious as well as by the rational means, the doctrine of the existence of a God endowed with moral perfection.

The reader of Plato feels as if he were reading the apology of a theologian confronted with the task to rationalize his religious insight to a group of strictly rationalists and atheists. (*)

A careful examination of the X book of the Laws, will reveal to us that Plato was a fellow very diligent and earnestly engaged to preach a moral doctrine based in the belief of a God found not only through a feeling of intuition, but also through a desperate conceptual elaboration and convincing argument. His thesis is that God is a soul and mind who creatively moves and rules all things in the universe for the good. Let us follow his argument:

885b "No one who believes in the Gods as law and

(*) Demos in his book "The Philosophy of Plato" explains this vagueness on the subject of God, not as a consequence of an absence of reflection on the part of the philosopher, but as something that appeared from his having achieved a novel insight which he left unclear because he did not grasp it adequately. (p. 101).

(**) The theory that the Platonic God is the idea of Good is supported by the testimony of Platonic interpreters of antiquity, Aristotle, Theophrastus, the Neoplatonists and among the moderns by Zeller, Jowett,Adams, Ritter and Lovejoy. The theory that God is a soul is supported by Cornford, Demos, Grube, Taylor and others.

P. Bovet's position would make the idea of Good, the God of the philosopher, while the notion of God as a soul would be embraced by the common people who are unable to do abstract thinking. A comparison of the 6th and 7th book of the Republic with the Laws, would give evidence of this notion.

(*) The identification of Plato's effort to persuade the profane that there are Gods by reasonable evidences, brings into my mind a passage of Gregory of Nazianzus. Gregory compares himself, a theologian, to the freed prisoner in Plato's allegory of the cave (Republic Bk VII), who brought from darkness face to face with the world and the sun, felt obligated to return to his camarades and persuade them —in spite of their disbelief—to ceme out of the world of ignorance (Orations II, 3).

custom ordain has ever voluntarily done an impious deed or said any unlawful word. If he has done so... then he must be an unbe-
887b liever and in that case...although, it is a matter of no small consequence to prove, in some way or other, that there are Gods, and that they are good, and regard justice more than men do, an attempt should be made. The demonstration of this would be the best and noblest prelude of our laws."

885β «Θεοὺς ἡγούμενος εἶναι κατὰ νόμους οὐδεὶς πώποτε οὔτε ἔργον ἀσεβὲς εἰργάσατο ἑκὼν οὔτε λόγον ἀφῆκεν ἄνομον, ἀλλὰ ἔν δή τι τῶν τριῶν πάσχων.»

887β «γελοῖον δὴ καὶ φαῦλον τὸ πρὸ τῶν βελτίστων τὰ βραχύτερα αἱρούμενος φαίνεσθαι. διαφέρει δ' οὐ σμικρὸν ἁμῶς γέ πως πιθανότητά τινα τοὺς λόγους ἡμῶν ἔχειν, ὡς θεοί τ' εἰσὶ καὶ ἀγαθοί, δίκῃ τιμῶντες διαφερόντως ἀνθρώπων σχεδὸν γὰρ τοῦτο ἡμῖν ὑπὲρ ἁπάντων τῶν νόμων κάλλιστόν τε καὶ ἄριστον προοίμιον ἂν εἴη.»

I do not think this passage needs to be explained. Its meaning becomes immediately apparent. Plato starts with a clear statement about the *a priori* existence of God, and with the idea, fixed in his mind, of a moral force which rules the world and it should guide our lives. His only concern in the treatment of such a subject will be to educate and restore the faith of the people who, in denying their religious traditions, are ignorant and insolent, as well as dangerous to the laws of the city.

To attempt to disregard these religious traditions which have come down through generations, and to believe that: "the universe is a mere mass of matter moving with no spiritual force to guide it," would be, according to Plato, a sacrilege and an impious deed. Nothing would be worse than to accept the moral-destroying heresies that: 1) there are no Gods at all; 2) that though may be Gods there is no moral government of the world—the Gods or God does not care about us—and 3) that if there are such Gods that they can be reconciled to man's evil-doing by bribery and sacrifices. (*)

885β «ἱεροσυλία μὲν γὰρ εἴρηται ξυλλήβδην, βίαιός τε καὶ λάθρα ἐὰν γίγνηται, τί χρὴ πάσχειν... ἀλλὰ ἕν δή τι τῶν τριῶν πάσχων, ἢ τοῦτο ὅπερ εἶπον οὐχ ἡγούμενος, ἢ τὸ δεύτερον ὄντας οὐ φροντίζειν ἀνθρώπων, ἢ τρίτον εὐπαραμυθήτους εἶναι θυσίαις τε καὶ εὐχαῖς παραγομένους.»

(*) When I started this paper, I had intentions to cover the three aspects but inasmuch as such a task would lead me to make a series of unnecessary repetitions, I have thought proper to limit myself to the first and most important point; the existence of God. It is apparent that the other two aspects depend on the first as they refer only to attributes of God; a discussion, after all, impossible without the assumption of the existence of a moral and perfect God of loving care for the world.

The first demonstration of the existence of God or Gods is purely cosmological and teleological and based on design.

886 "The earth and the sun and the stars and the universe as well as the fair order of the seasons, and the division of them into years and months, furnish proofs and claim for a divine Being."

«πρῶτον μὲν γῆ καὶ ἥλιος ἄστρα τε (καὶ) τὰ ξύμπαντα καὶ τὰ τῶν ὡρῶν διακεκοσμημένα καλῶς οὕτως, ἐνιαυτοῖς τε καὶ μησὶ διειλημμένα.»

889b "The heaven, as well as animals and all plants come by the action of the mind."

In other words: "the visible world is an eloquent witness of the existence of a creator" (Rep. 529c).

There is order in the universe, and this order cannot be explained by chance.(*) Order presupposes the operation of a mind that has created it and keeps it like that. Nature is a passage from not-being to being and requires a cause. A cause of its happening and its order. This cause is God, who is a maker and a designer, a creative intelligence. The world moreover, exhibits a teleological process through a ceaseles tendency to realize the good. This evidence explains the origin of the universe not on a purely physical basis but on a spiritual one. Man approaches the evidence of God, not only because he is capable to reason but because God is such that reveals himself to man through the patterns of the heavens. If things are so constructed, then it follows that God can be the source of a religion based on revelation.

(*) Anaxagoras conceived the order of the universe on a rational principle. "All things were in chaos till reason came to arrange them," but what Anaxagoras meant was that the world is a system capable of being understood since the connection of its parts is determined by definite laws and not as a whole. The idea that the universe is a manifestation of reason, or a system in which the highest good is realized, was reached first by Socrates.

Ἔκθεσις Ἀποφάσεων Κληρικῶν

(Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας Σελίδος)

θόδοξον Παρατηρητὴν» ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Ἐφημερίδας, τὸν «Ἐθνικὸν Κήρυκα» καὶ τὴν «Ἀτλαντίδα», καθὼς καὶ εἰς τὰ Κοινοτικὰ Δελτία, νὰ γράφωμεν κατάλληλα ἄρθρα διὰ τὴν ἀστικὴν ἄμυναν, διὰ νὰ εἶναι προετοιμασμένοι οἱ Ὁμογενεῖς μας ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

Τὸ ζήτημα τῆς Ἀστικῆς Ἀμύνης εἶναι σήμερον ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον σοβαρώτερα τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ. Ἐὰν ἡμεῖς οἱ Κληρικοὶ ἀναλάβωμεν νὰ προετοιμάσωμεν καὶ νὰ διαφωτίσωμεν τοὺς Ὁμογενεῖς μας, θὰ προσφέρωμεν πολύτιμον ὑπηρεσίαν καὶ θὰ συμβάλωμεν εἰς τὴν σωτηρίαν πολλῶν ἀνθρώπων, ἐάν ποτε ἐπιτεθῇ ὁ ἐχθρός.

Ἱερεὺς ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε. ΚΑΛΠΑΞΗΣ

Ἐκκλησιαστικὴ Κίνησις

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τὴν 29ην Ἰουνίου, ὁ Σεβασμιώτ. Ἀρχιεπίσκοπος βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τοῦ Ἀρχιδιακόνου κ. Νεοφύτου, ἐλειτούργησεν εἰς τὸ παρεκκλήσιον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον. Κατὰ τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας ἐψάλη δοξολογία ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τῆς βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Παύλου τοῦ Α΄.

Τὴν 8ην Ἰουλίου μεταβὰς εἰς Ποκῆψι Νέας Ὑόρκης ἐλειτούργησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας ἐπεσκέφθη τὴν κατοικίαν τοῦ ἀειμνήστου Ρούζβελτ, ἔψαλε τρισάγιον ἐπὶ τοῦ τάφου του καὶ κατέθεσε στέφανον.

Τὴν 11ην ἰδίου μηνὸς ἡ Αὐτοῦ Σεβασμιότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀρχιδιακόνου κ. Νεοφύτου ἀνεχώρησε σιδηροδρομικῶς διὰ τὸ Σικάγο προκειμένου νὰ παραστῇ εἰς τὸ πρῶτον Ἐθνικὸν Συνέδριον τῆς Νεολαίας. Ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου ἐγένετο διὰ προσευχῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν ὅλα τὰ παιδιὰ ἔψαλον μερικὰ τροπάρια τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἀμέσως κατόπιν ὁ Σεβασμιώτατος ἔκαμε τὴν εἰσήγησίν του πρὸς τοὺς συνέδρους, οἱ ὁποῖοι εἶχον συγκεντρωθῇ ἐκεῖ ἀπὸ 61 Κοινότητας. Μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας οἱ σύνεδροι ἐσυνέχισαν τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου μέχρι τῆς Κυριακῆς, ὁπότε ἅπαντες κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν παρηκολούθησαν τὴν θείαν λειτουργίαν τελεσθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου. Κατὰ τὴν Θ. λειτουργίαν ἐχειροτονήθη εἰς πρεσβύτερον ὁ Ἱεροκήρυξ τῆς Β΄ Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας κ. Θεόδωρος Θαλασσινός, ὅστις εἶχε χειροτονηθῇ τὴν προηγουμένην ἡμέραν εἰς Διάκονον. Ὁ Σεβασμ. ὡμίλησε τόσον κατὰ τὴν χειροτονίαν ὅσον καὶ περὶ τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, ἀπευθυνόμενος διὰ θερμῶν πατρικῶν λόγων πρὸς ἅπαντας τοὺς νέους καὶ τὰς νεάνιδας.

Κατὰ τὰς ἐργασίας τοῦ συνεδρίου ἀπεφασίσθη ὅπως δημιουργηθῇ ὁμοσπονδία τῶν Σωματείων τῆς Νεολαίας ὅλων τῶν Κοινοτήτων μας, μὲ τὸ ὄνομα G. O. Y. OF AMERICA καὶ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ὁμοίως ἀπεφασίσθη ὅπως ἐξαμελὴς ἐπιτροπὴ συνέλθῃ εἰς Οὐασιγκτῶνα καὶ συντάξῃ τὸ καταστατικὸν σύμφωνα μὲ τὰς ἀποφάσεις τοῦ συνεδρίου. Τὸ καταστατικὸν αὐτὸ θὰ σταλῇ εἰς τὰς 61 ὁμάδας Νέων τῶν Κοινοτήτων μας πρὸς ἔγκρισιν. Ὅταν δὲ ἐγκριθῇ ἀπὸ τὰ 3)4 θὰ παρακληθῇ ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ νὰ καλέσῃ εἰς κάθε Ἐπισκοπικὴν περιφέρειαν συνέδρια Νεολαίας. Κάθε δὲ Ἐπισκοπικὴ περιφέρεια θὰ διαιρεθῇ εἰς ἀναλόγους τομεῖς.

Προσέτι ἡ Νεολαία μας ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως ὅπως ὑποστηρίξῃ πάσῃ δυνάμει τὴν ἀπόφασιν τῆς Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως περὶ τοῦ Δεκαδολλαρίου, κατέκρινε τὸν Κομμουνισμόν, διεκήρυξε τὴν πίστιν της εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην της πρὸς τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον διὰ τὸ πατρικὸν ἐνδιαφέρον του καὶ ὥρισεν ὡς τόπον συγκλήσεως τοῦ ἑπομένου Συνεδρίου της τὸ Γουάσιγκτων D. C.

Τὸ Κεντρικὸν Γραφεῖον Νεολαίας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀντιπροσώπευσαν οἱ Αἰδ. Κ. Καζάνας καὶ οἱ κ. κ. Εὐστράτιος Παντέας καὶ Δ. Κάλλας, ἅπαντες ἐκ τῆς Νέας Γενεᾶς.

Κατὰ τὴν ἐν Σικάγῳ διαμονήν του ὁ Σεβασμιώτατος παρεκάθησε καὶ εἰς τὰ δύο ἐπίσημα γεύματα τῶν Ὁμοσπονδιῶν τῶν Ἠλείων καὶ τῶν Θρακῶν καὶ Μικρασιατῶν. Εἰς ἀμφότερα ὡμίλησε καταλλήλως.

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Σικάγου Κος Γεράσιμος

Τῇ 2αν Ἰουνίου ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Σικάγου κ. Γεράσιμος ἀδείᾳ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου, μετέβη εἰς Κλήβελαντ, Ὀχάϊο καὶ τὸ μὲν ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐτέλεσεν Ἑσπερινὸν καὶ ὡμίλησε «Περὶ Εἰρήνης καὶ Συνεργασίας» τῇ δ' ἐπαύριον, Κυριακῇ ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ ὡμίλησε περὶ τῶν «Καθηκόντων τῶν Χριστιανῶν πρὸς τὸ Ἔθνος, τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Κοινότητα».

Τὴν 10ην ἰδίου μετέβη εἰς CEDAR RAPIDS, IA., καὶ ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν εἰς τὸ τέλος τῆς ὁποίας ἔψαλε Μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου Σπυρίδωνος Πολυζώη. Τὸ ἀπόγευμα συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ ἱερέως Γεωργ. Χατζῆ μετέβη εἰς τὸ κοιμητήριον καὶ ἔψαλε Τρισάγια εἰς τοὺς τάφους διαφόρων ὁμογενῶν.

Τὴν ἑπομένην μεταβὰς εἰς DUBUQUE, IA., ἔνθα συνηντήθη μετὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Κοινότητος καὶ τοῦ ἱερέως συνεζήτησε μετ' αὐτῶν ζητήματα ἀφορῶντα τὴν Κοινότητα.

Τῇ 17ῃ, ἑορταζούσης τῆς Κοινότητος Ἁγίας Τριάδος ἐν Σικάγῳ, τὸ μὲν ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῇ δὲ Δευτέρᾳ πρωῒ ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν καὶ ὡμίλησεν.

Τὴν 12ην ἰδίου ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου ἐτέλεσε τοὺς γάμους τοῦ ἐκ Μιλγουώκης ἰατροῦ κ. Νικολάου Δημητρακοπούλου μετὰ τῆς Δίδος Κωνσταντίνας Μαμφρέγκα.

Τὴν 24ην, Κυριακὴν τῶν Ἁγίων Πάντων, ἑορτάζοντος τοῦ ἐν JOLIET, ILL., Ἱεροῦ Ναοῦ, τὸ μὲν ἑσπέρας τῆς παραμονῆς ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν Ἑσπερινόν, τῇ δὲ ἐπαύριον ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν ἐν πληθούσῃ Ἐκκλησίᾳ καὶ ὡμίλησε.

Κατὰ τὸ παρατεθὲν δεῖπνον ὡμίλησε περὶ τοῦ ἔργου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ περὶ τοῦ Δεκαδολλαρίου.

Τὴν 27ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐτελέσθη ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Κοινότητος τῆς Κοιμήσεως ὑφ' ὅλων τῶν Ἱερέων Σικάγου Μέγας Ἑσπερινός, καθ' ὃν ἐχοροστάτησεν ὁ Θεοφιλ. καὶ ὡμίλησε περὶ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ τοῦ ἐν Ἀρείῳ Πάγῳ κηρύγματος αὐτοῦ.

Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐν τῷ αὐτῷ Ἱ. Ναῷ ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν ψαλεῖσαν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Παύλου τοῦ Α΄ δοξολογίαν καὶ ὡμίλησε τὰ εἰκότα.

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ἐλαίας Κος Ἀθηναγόρας

Τὴν 9ην Μαΐου ὁ Θεοφιλέστατος παρευρέθη ἐν τῇ γενικῇ συνελεύσει ἐν Ὥκλαντ κατὰ τὴν ὁποίαν συνεζητήθησαν διάφορα θέματα διὰ τὴν ἀπόκτησιν νέου Ναοῦ. Τὴν Κυριακήν, 13ην, ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου. Τὴν 16ην Μαΐου διελθὼν ἐκ Σικάγου ἐπεσκέφθη τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον κ. Γεράσιμον. Τὴν 18ην Μαΐου ἔφθασεν εἰς Νέαν Ὑόρκην ὅπου καὶ ἐπεσκέφθη τὸν Ἀρχιεπίσκοπον μεθ' οὗ καὶ ἔσχε μακρὰν σύσκεψιν, περιγράψας τὰ τῆς

καταστάσεως τῆς Δ' Ἀρχιεπισκοπικῆς Περιφερείας.

Τὴν 20ὴν Μαΐου ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐν Ἀστορίᾳ, ὅπου καὶ ἐχειροτόνησεν εἰς πρεσβύτερον τὸν διάκονον Παναγιώτην Κωστάκον ὀνομάσας αὐτὸν Πέτρον. Τὸ ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας μεταβὰς εἰς Γουάσιγκτων D. C., προέστη τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, ὅπου τὴν ἑπομένην ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν κηρύξας τὸν θεῖον λόγον.

Τὴν 27ην Μαΐου ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Νέας Ὑόρκης καὶ ἐκήρυξε τὸν Θ. Λόγον. Τὴν 30ὴν Μαΐου μεταβὰς εἰς JACKSON, MISS., ἐτέλεσε Ἱ. Παράκλησιν καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον Λόγον ἐν τῷ κοινοτικῷ κέντρῳ τῶν ὁμογενῶν τῆς πόλεως. Τὴν ἑπομένην, 31ην Μαΐου, ἐκήρυξε τὸν Θεῖον Λόγον ἐν τῷ Κοινοτικῷ Ναῷ MOBILE, ALA.

Τὴν Κυριακήν, 3ην Ἰουνίου, ὁ Θεοφιλέστατος ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον Λόγον ἐν τῷ Κοινοτικῷ Ναῷ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, HEMPSTEAD, L. I. Τὴν ἑπομένην, μεταβὰς εἰς BROOKLINE, MASS., πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἰεζεκιήλ, ὡμίλησε πρὸς τοὺς φοιτητὰς μὲ θέμα: «Τὸ σύγχρονον κήρυγμα ἀποκαλυπτικὸν τῆς ψυχῆς».

Τὴν 6ην Ἰουνίου ἀποχαιρετήσας τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον ἀνεχώρησεν ἀεροπορικῶς διὰ τὸ SIOUX CITY, IOWA, ὅπου τὸ Σάββατον ἑσπέρας προέστη τοῦ Ἑσπερινοῦ. Ὡμίλησε πρὸς τοὺς Χριστιανοὺς καὶ μετὰ ταῦτα ἔδωσε διάλεξιν πρὸς τὴν Νεολαίαν ἐν τῇ κοινοτικῇ αἰθούσῃ. Τὴν ἑπομένην ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐν τῷ Κοινοτικῷ Ναῷ ἑορτάζοντι τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα αὐτοῦ. Προεχείρισε εἰς Πνευματικὸν τὸν Ἱερατ. Προϊστάμενον τῆς Κοινότητος Κωνσταντῖνον Χαλκιάν. Τὴν ἑπομένην μετέβη εἰς SIOUX FALLS, S. D., ὅπου ἐτέλεσε τὴν Ἱερὰν Παράκλησιν καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον Λόγον ἐν τῷ εὐκτηρίῳ οἴκῳ τῆς παροικίας. Τὴν Κυριακήν, 27ην Ἰουνίου, μετέβη εἰς τὸ DES MOINES, IOWA ὅπου ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐν τῷ κοινοτικῷ Ναῷ καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον Λόγον. Τὸ ἑσπέρας παρεκάθησε εἰς τὸ δεῖπνον τῆς AHEPA, ὅπου ὡμίλησε ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου.

RELIGIOUS PUBLICATIONS IN ENGLISH

By APOSTOLOS MAKRAKIS

(Available through the "United Movement of Orthodox Youth," 10 E. 79th St., New York 21, N. Y., or through The Orthodox Christian Educational Society, 1956 Henderson St., Chicago 13, Ill.)

Interpretation of the New Testament vol. I-II, pp. 2000, $20.
Interpretation of the Book of Revelation, pp. 552, $5.
Commentary of the Psalms of David, pp. 986, $10.
The Bible and the World, pp. 516, $5.
A New Philosophy and the Philosophical Sciences, vol. I-II, pp. 1560, $10.
Divine and Sacred Catechism, pp. 224, $2.
Memoir on the Nature of the Church of Christ, pp. 176, $1.50.

RECOMMENDATIONS:

" . . . We wish a wide circulation of Apostolos Makrakis' Works among the clergy and the laity . . . for the edification of their souls." Athenagoras, Patriarch of Constantinople.

" . . . Apostolos Makrakis both in his speeches and in his written work lent a serious impulse to christian people everywhere to live in conformity with Christ . . . "
Michael, Archbishop of N. and S. America.

" . . . I heartily recommend the works of Makrakis to all seekers after knowledge of things divine and human, especially to Orthodox students in the schools of higher learning in America." Leonty, Archbishop of the Russian Orthodox Church in America.

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ κ. Ἰεζεκιὴλ

—Τὴν Κυριακήν, 3ην Ἰουνίου, ἐλειτούργησεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, Pittsfield, Mass., τὸ δὲ ἑσπέρας παρεκάθησε καὶ ὡμίλησεν εἰς τὸ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ συγκαλουμένου ἐκεῖ τοπικοῦ Συνεδρίου τῆς Ἀχέπα δεῖπνον.

—Τὴν 6ην Ἰουνίου, προήδρευσε συνεδρίας τῆς Ἐφορίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

—Τὴν 8ην, προήδρευσε Συνεδριάσεως τῶν Σωματείων καὶ Κοινοτήτων τῆς Μείζονος Βοστώνης καὶ περιχώρων διὰ τὸ Πρόγραμμα τῆς Ἐτησίας Ἑορτῆς τῆς Σχολῆς.

—Τὸ Σάββατον, 12ην, ἐλειτούργησε καὶ ὡμίλησεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς τὸ Somerville, Mass.

—Τὴν Τετάρτην, 13ην, μετέβη εἰς τὴν Μουσικὴν Ἑσπερίδα, τὴν δοθεῖσαν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων Μείζονος Βοστώνης, εἰς τὸ N. E. Μιούτσουαλ Χώλλ, πρὸς βοήθειαν τῆς μικρᾶς τυφλοκωφαλάλου Ἀγγελικῆς.

—Τὴν 15ην, παρευρέθη εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ Ἡμερησίου Σχολείου τῆς Ἁγίας Τριάδος, Lowell, Mass.

—Τὴν Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς, ἐλειτούργησεν εἰς τὸ Παρεκκλήσιον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς. Τὸ ἀπόγευμα προέστη τῆς Λιτανείας καὶ τῆς ὅλης τελετῆς τῆς ἐτησίας Ἑορτῆς τῆς Σχολῆς. Κατόπιν ἀνέγνωσε τὸν Ἐτήσιον Ἀπολογισμὸν τῆς Σχολῆς καὶ ἔδωκε τὰ διπλώματα εἰς τοὺς ἐφετεινοὺς ἀποφοίτους, ὁμιλήσας καταλλήλως. Ἀπὸ τῆς 5:30' μ.μ., παρηκολούθησε τὰς ἐργασίας τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Συμβουλίου τῆς Νεολαίας καὶ ἀντιπροσώπων ἐξ ὅλων τῶν Κοινοτήτων τῆς Ν. Ἀγγλίας ἐν τῇ Σχολῇ.

—Τὴν Κυριακήν, 24ην, ἐτέλεσε τὴν θείαν Λειτουργίαν καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον Λόγον εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τῆς Κοινότητος Woburn, Mass., ὅπου καὶ ἐχειροτόνησε εἰς πρεσβύτερον μὲν τὸν προοριζόμενον διὰ τὴν θέσιν τοῦ ἱερατ. Προϊσταμένου τῆς Κοινότητος, διάκονον κ. Ἐμμ. Μεταξᾶν, εἰς διάκονον δὲ τὸν ἐκ Γοῦστερ κ. Γ. Γρηγορίου. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ηὐλόγησεν εἰς μὲν τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τοὺς γάμους τοῦ κ. Γομάτου μετὰ τῆς Δίδος Κονταργύρη, εἰς δὲ τὸ Παρεκκλήσιον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοὺς γάμους τοῦ ἀποφοίτου αὐτῆς Βασιλείου Κεχαγιᾶ μετὰ τῆς Δίδος Χρηστίνης Παπαποστόλου.

~ ΜΙΚΡΑ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΝΕΑ ~

—Ἡ Κοινότης Σὰν Ὀζέ, Καλιφορνίας, ἀπεφάσισεν ὅπως ἕκαστον μέλος της καταβάλλῃ κατὰ μῆνα πέντε δολλάρια ὑπὲρ αὐτῆς.

—Ὁ κ. Ἰγν. Στεργίου, διωρίσθη Ναυτικὸς καὶ Στρατιωτικὸς Ἀκόλουθος τοῦ Ἀμερικανικοῦ Προξενείου Θεσσαλονίκης.

—Εἰς ἀναγνώρισιν τῶν πρὸς αὐτὴν πολλῶν δωρεῶν καὶ ὑπηρεσιῶν, ἡ Κοινότης Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Σικάγου, παρέθεσε ἐπίσημον δεῖπνον ὑπὲρ τοῦ κ. Ὀδ. Κορομηλᾶ καὶ ἐνεχείρισεν εἰς αὐτὸν ἀναμνηστικὸν δῶρον.

—Τὸ Τμῆμα Ἀχέπα ἔδωκεν εἰς τὴν Κοινότητα Στόκτον, Καλιφορνίας δολλάρια 2,000 πρὸς ἀνακαίνισιν τῆς παραπλεύρως τοῦ Ναοῦ Κοινοτικῆς αἰθούσης.

—Ἡ μεγαλώνυμος Κοινότης Λὸς Ἄντζελες πρόκειται ἐντὸς ὀλίγου νὰ μεταφερθῇ τελειωτικῶς εἰς τὸν νεόδμητον Ἱερὸν Ναόν της.

—Πρὸς τιμὴν τοῦ αἰδεσ. Ε. Ρηγέλλη διὰ λόγους ὑγείας ἀποσυρομένου ἐκ τῆς ἐφημεριακῆς του ὑπηρεσίας, ἡ Κοινότης Γουῶτερταουν, Μασσ., παρέθεσεν δεῖπνον.

—Ἀνεκοινώθη ὅτι κατὰ τὸ 1950 ὁ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Καθεδρικὸς Ναὸς τῆς Ἁγίας Τριάδος, εἰσέπραξε διὰ τὰς πολλαπλᾶς του ἀνάγκας δολλάρια 92,257.74.

—Ἡ Κοινότης Γῶρρεν, Ὀχάϊο, ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ ἔδωκεν εὐχαριστήριον ψήφισμα πρὸς τὸν μεγάλον δωρητήν της Παν. Πηγαδιώτην, χορηγήσαντα διὰ τὸν Ἱ. Ναόν της μέγα εἰκονοστάσιον.

—Ἐτελέσθη ἐν τῷ νεοδμήτῳ Ἱ. Ναῷ τῆς Κοινότητος Σὰν Ὀζέ, Καλιφορνίας, ἡ πρώτη Θ. Λειτουργία κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα.

—Ὠνομάσθη ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Παύλου, ἡ Κοινότης καὶ ὁ νεόδμητος Ναὸς ἐν Χαῖμστεντ, Λόνγκ Ἄϊλαντ, Ν. Υ.

—Ἐν Οὐασιγκτῶνι, μερικαὶ ὁμογενεῖς οἰκογένειαι ἀπεφάσισαν ὅπως συνέρχωνται κατὰ σειρὰν εἰς τοὺς οἴκους των καὶ ἀναγιγνώσκουν μέρος τῆς Ἁγ. Γραφῆς ἢ ἀκούουν θρησκευτικόν τι θέμα.

—Ἀνεκοινώθη, ὅτι μέχρις ὥρας ἡ ὑπὲρ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς εἴσπραξις τοῦ Δεκαδολλαρίου εἰς τὰς Κοινότητας βαδίζει κανονικῶς.

Ἐνθρονιστήριος Σεβ. Θυατείρων

(Συνέχεια ἐκ τῆς 15ης Σελίδος)

ὥραν ταύτην ἐνθρονιζόμενος, ὡς διάδοχος ἐκείνου, Ἀποκρισάριος τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου παρὰ τῇ Α. Σεβασμιότητι τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ of Canterbury, συνιστᾷ δὲ καὶ εἰς πάντας νὰ ἀκολουθήσουν.

Αὐτὰ ἔχει πρὸ ὀφθαλμῶν ἡ Μητρόπολις Θυατείρων· ἰδανικὸν δὲ εἰς τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει ἔχει τὸ νὰ ὑψωθῇ τὸ σύνολον τοῦ ποιμνίου αὐτῆς, ἡ θρησκευτικότης του καὶ ἡ σύνδεσις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ μετὰ τῆς Ἀνωτάτης πνευματικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν Ἀρχῆς, εἰς σημεῖον ἐπίζηλον, πρὸς δόξαν τῆς ἑλληνικῆς ὀρθοδοξίας.

Εἰς τὴν προσπάθειάν μου πρὸς ἐπιτυχίαν τούτου ἔχω ἀπόλυτον ἀνάγκην τῶν συνεχῶν εὐλογιῶν τοῦ ἀνωτάτου τῆς Ὀρθοδοξίας πνευματικοῦ φάρου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, οὗ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς καὶ ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων εἶνε ἡ Ἀρχιεπισκοπικὴ περιφέρειά μου· χρειάζομαι δὲ ὄχι ὀλιγώτερον καὶ τὴν εἰλικρινῆ καὶ μετ' αὐταπαρνήσεως συνεργασίαν τῶν ἀγαπητῶν Κληρικῶν μου καθὼς καὶ τῶν λαϊκῶν ἀξιωματούχων τῶν Κοινοτήτων μας· πιστεύω δὲ ὅτι θὰ τὴν ἔχω, στηριζόμενος εἰς ὅσα, τόσον προφρόνως, ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἰάκωβος, Ἱερατικὸς Προϊστάμενος τοῦ Καθεδρικοῦ μου τούτου Ἱ. Ναοῦ, ἐξ ὀνόματος καὶ τῶν συναδέλφων του, ἐπηγγέλθη πρὸ ὀλίγου, δι' ὃ καὶ θερμότατα εὐχαριστῶ αὐτὸν καὶ αὐτούς. Χρειάζομαι δὲ πολὺ καὶ τὴν συναντίληψιν τῶν καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην ἐπισήμων ἐκπροσώπων τῆς Πατρίδος μας Ἑλλάδος, οὓς ἀντιπροσωπεύει τὴν ὥραν αὐτὴν ὁ ἐξοχώτατος Πρεσβευτὴς κ. Μελᾶς, ὃν ἐγκαρδίως εὐχαριστῶ. Τούτους ἀναμένω μετ' ἐμπιστοσύνης νὰ ἀκολουθήσῃ πιστῶς τὸ ὅλον πλήρωμα τῆς Θεοσώστου ταύτης Ἀρχιεπισκοπῆς ὑπὲρ τῆς ὑγείας καὶ εὐημερίας τοῦ ὁποίου διάπυρος θὰ εἶμαι πάντοτε εὐχέτης πρὸς τὸν Παν-άγαθον , οὗ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἔκθεσις τοῦ Θεοφιλ. Ναζιανζοῦ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 9ης Σελίδος)

Ἐντιμότατον κ. Πρόξενον, ὅστις ἐτίμησε τὴν ἑορτὴν καὶ ὅστις πάντοτε δεικνύει πολὺ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν Σχολήν μας.

Εὐχαριστίας ἀπευθύνω καὶ εἰς τὸ Ἐντιμότατον Σῶμα τῆς Ἐφορείας τῆς Σχολῆς διὰ τὴν λαμπρὰν καὶ ἀνεκτίμητον συνεργασίαν των.

Εὐχαριστῶ καὶ τοὺς Προέδρους καὶ τὰ Κοινοτικὰ Συμβούλια, καθὼς καὶ τὰς Προέδρους καὶ τὰ Συμβούλια τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων καὶ τῶν ἄλλων Ὀργανώσεων διὰ τὴν συμβολήν των εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ ἐπιτυχίαν τῆς σημερινῆς Ἑορτῆς.

Ὁλόψυχον δὲ καὶ ὁλόθερμον ἐκφράζω τὴν εὐχαριστίαν τῆς Σχολῆς, Ἐφόρων, Καθηγητῶν, Φοιτητῶν καὶ ἐμοῦ, πρὸς τὸν Ἐλλόγιμον Διευθυντὴν τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου κ. Φίλιππον Ἐμμανουήλ, τοὺς Καθηγητὰς καὶ τὰς Φοιτητρίας διὰ τὴν εὐγενῆ καὶ πρόθυμον συμμετοχήν των, εἰς τὸ Πρόγραμμά μας, καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τὴν λαμπρὰν αἰσθητικὴν ἀπόλαυσιν, ποὺ θὰ μᾶς χαρίσουν μὲ τὴν παράστασιν τοῦ ἀθανάτου ἔργου τοῦ Σοφοκλέους, «Ἡ Ἀντιγόνη».

Ἀκαδημία Ἁγίου Βασιλείου

(Συνέχεια ἐκ τῆς 11ης Σελίδος)

γιὰ μιὰ νέα ἐξόρμησι γιὰ τὴν ἐνίσχυσι τοῦ Ἱδρύματος αὐτοῦ, ποὺ μὲ τόση ἐπιτυχία ἐκπληρώνει τὴν ἀποστολή του. Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι οἱ ὁμογενεῖς, ὑπερήφανοι γιὰ τὰ μεγάλα ἱδρύματά των καὶ ἰδιαιτέρως γιὰ τὴν Ἀκαδημία, θὰ ὑποστηρίξουν μὲ ἐνθουσιασμὸ τὸν θεσμὸ τοῦ Δεκαδολλαρίου, ἀπὸ τὴν ἐπιτυχία τοῦ ὁποίου ἐξαρτᾶται καὶ ἡ ἀνύψωσις τοῦ Ἱδρύματος αὐτοῦ.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ

ΝΕΑ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ DIVRY

Συνταχθέντα καὶ ἐκδοθέντα διὰ τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα τῆς Ἀμερικῆς

Ὅλα τὰ Σχολικὰ βιβλία DIVRY ἔχουν γραφῆ καὶ ἐκδοθῆ ἐπίτηδες διὰ τὰ Ἑλληνόπαιδα τῆς Ἀμερικῆς, τῶν ὁποίων ὁ βίος, ἡ ψυχολογία καὶ αἱ ἀντιλήψεις, καθὼς καὶ οἱ ὅροι διδασκαλίας, ὡς ὅλοι οἱ παιδαγωγοὶ συμφωνοῦν, διαφέρουν ριζικῶς τῶν ἐν Ἑλλάδι. Εἶνε ἐκδόσεις Ἀμερικανικαί, πλούσιαι, καλοτυπωμέναι, καλοδεμέναι, μὲ ἀφθονίαν καταλλήλων εἰκόνων, πολυχρώμων εἰς τὰ βιβλία τῶν κατωτέρων τάξεων. Εἰδικαὶ ἐκπτώσεις παρέχονται εἰς τὰ σχολεῖα. Ζητήσατε εἰκονογραφημένον κατάλογον ἀπὸ τοὺς ἐκδότας.

ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΑ

Διὰ τὴν Πρώτην Τάξιν

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.—Κωνσταντοπούλου, Τεῦχος Α΄. Ἔκδοσις ΣΤ΄. (1950, ὁμοία πρὸς τὴν Β΄), βελτιωμένη κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν χρησιμοποιούντων τοῦτο διδασκάλων τῆς Ἀμερικῆς. Γραμμένον εἰς γλῶσσαν καλὴν δημοτικήν, ἔχει γράμματα ἐκτάκτως μεγάλα εἰς τὰς 18 πρώτας σελίδας, καὶ κοσμεῖται μὲ 64 πολυχρώμους καλλιτεχνικὰς εἰκόνας. Ἰδιαιτέρως συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ἀν. Ἐκπ. Συμβουλίου, εἶνε τὸ νεώτερον, τελειότερον, μεθοδικώτερον καὶ πλουσιώτερον Ἑλληνικὸν Ἀλφαβητάριον. Κομψῶς πανόδετον, $1.00.

Διὰ τὴν Δευτέραν Τάξιν

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.—Κωνσταντοπούλου, Μέρος Β΄.—Εἶναι τὸ ἰδεῶδες Ἀναγνωσματάριον διὰ τὰ παιδιά μας. Μὲ γλῶσσαν καλῶς ὁμιλουμένην δημοτικήν, πραγματεύεται τὴν καθημερινὴν ζωὴν δύο καλῶν Ἑλληνοπαίδων, στὸ σπίτι, στὸ παιγνίδι, στὸ σχολεῖο, στὰς ἑορτάς. Δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὁδηγὸς συμπεριφορᾶς διὰ κάθε παιδάκι τῆς Ἀμερικῆς. Ἕκαστον μάθημα ἔχει καὶ ἕν βασικὸν δίδαγμα. Μὲ 82 μεγάλας σελίδας καὶ 42 πολυχρώμους εἰκόνας. Δ΄ ἔκδοσις ὁμοία πρὸς τὴν Β΄. Πανόδετον $1.00.

Διὰ τὴν Δευτέραν ἢ Τρίτην Τάξιν

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Β΄ ἢ Γ΄ ΤΑΞΕΩΣ «ΜΥΘΟΙ ΤΟΥ ΑΙΣΩΠΟΥ». Ε. Κωνσταντοπούλου.—Τὸ καλλίτερον Ἀναγνωστικὸν διὰ τὴν Β΄ τάξιν, τερπνότατον δὲ καὶ διδακτικὸν ἀνάγνωσμα δι' ὅλα τὰ παιδιά. Τὸ νέον τοῦτο Ἀναγνωστικὸν εἶναι γραμμένον ἀπὸ τὴν γλαφυρὰν συγγραφέα παιδικῶν βιβλίων Ἑλένην Κωνσταντοπούλου (Ρώμπατα) καὶ εἰκονογραφημένον ἀπὸ τὴν διακεκριμένην καλλιτέχνιδα Εἰρήνην Τζούγγρου. Τὸ ὕφος του εἶναι διηγηματικὸν καὶ εὐχάριστον. Ἡ γλῶσσα του ἐκλεκτὴ δημοτική. Διαλαμβάνει τοὺς πλέον διδακτικοὺς μύθους τοῦ Αἰσώπου, ἔμμετρα διδάγματα ποὺ εὐκόλως ἀποστηθίζονται ἀπὸ τὰ παιδιά, ἀγγλοελληνικὰ λεξιλόγια, ποιήματα καὶ 35 ἐξόχους πρωτοτύπους εἰκόνας. Πανόδετον, $1.00.

Διὰ τὴν Τρίτην Τάξιν

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Γ΄ ΤΑΞΕΩΣ «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ».—Ε. Κωνσταντοπούλου.—Εἰς καλὴν δημοτικήν, μὲ ὕφος γλαφυρόν, κινεῖ ἀπ' ἀρχῆς τὸ ἐνδιαφέρον τῶν παιδιῶν καὶ τὰ κάμνει νὰ ἀγαποῦν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ βιβλίον των. Μαζὶ μὲ τὴν Ἑλληνικὴν ἀνάγνωσιν διδάσκει στὰ Ἑλληνόπαιδα τοὺς Ἑλληνικοὺς μύθους ποὺ πρέπει ὅλα νὰ γνωρίζουν. Ἀσφαλῶς εἶναι τὸ καταλληλότερον Ἀναγνωστικὸν διὰ τὴν Γ΄ Τάξιν. Ἔχει 128 σελίδας, μὲ ἕν περίπου μάθημα ἑκάστην, Ἑλληνοαγγλικὰ λεξιλόγια, παιδικὰ ποιήματα καὶ 70 ὡραιοτάτας εἰκόνας. Πανόδετον, $1.00.

Διὰ τὴν Τετάρτην ἢ Πέμπτην Τάξιν

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Δ΄ ΤΑΞΕΩΣ «ΤΑ ΠΑΤΡΙΚΑ ΜΟΥ ΠΑΛΑΤΙΑ».—Νικολάου Ι. Βαβούδη.—Τὸ μόνον ποὺ ἀρχικῶς ἐνεκρίθη διὰ τὴν Δ΄ ἢ Ε΄ Τάξιν ὑπὸ τοῦ Ἀν. Ἐκπ. Συμβουλίου. Νέα Δ΄ ἔκδοσις συγχρονισμένη μέχρι τοῦ 1944, βελτιωμένη καὶ ἁπλοποιημένη εἰς καλὴν δημοτικήν, μὲ γραμματικὰς καὶ λεκτικὰς ἀσκήσεις, ἑλληνικὴν Ἱστορίαν καὶ γεωγραφίαν, λεξιλόγια, τὰ διατεταγμένα θρησκευτικά, κλπ., πανόδετον, τιμᾶται ..... $1.00.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ, ὑπὸ Γ. Πολυζωΐδου. Ἔκδοσις Γ΄, 1945, ἀναθεωρηθεῖσα καὶ διασκευασθεῖσα καταλλήλως ὥστε νὰ χρησιμεύῃ καὶ ὡς καθημερινὸν Ἀναγνωστικὸν διὰ τὴν Δ΄, Ε΄ ἢ ΣΤ΄ τάξιν τῶν ἐδῶ σχολείων μας. Διδάσκει εἰς ἁπλῆν ὁμιλουμένην καθαρεύουσαν τὰ σπουδαιότερα καὶ πλέον διδακτικὰ θέματα τῆς Ἑλλ. Ἱστορίας ἀπὸ τῶν μυθολογικῶν χρόνων μέχρι τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, μὲ τρόπον ποὺ κάμνει τοὺς μαθητὰς νὰ ἀγαποῦν τὴν Ἑλλ. Ἱστορίαν καὶ νὰ αἰσθάνωνται ὑπερηφάνειαν διότι ἀνήκουν εἰς τὴν Ἑλλ. φυλήν. Μὲ λεξιλόγια, ποιήματα, ἐρωτήσεις, διδάγματα καὶ 100 ὡραίας εἰκόνας, πανόδ. $1.00

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. Ὑπὸ Γ. Πολυζωΐδου.—Νέον Ἱστορικὸν Ἀναγνωστικὸν διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς Δ΄, Ε΄ καὶ ΣΤ΄ Τάξεως τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Διασπορᾶς ἐν γένει. Πραγματεύεται τὰ σπουδαιότερα γεγονότα τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας ἀπὸ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου μέχρι τῆς σημερινῆς ἐποχῆς. Ἔχει 35 ὡραίας μεγάλας εἰκόνας, ἐρωτήσεις, ποιήματα, κλπ. Πανόδετον, ... $1.00.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

Ι. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. (Θρησκευτικὸν Ἀναγνωστικόν).—Γερμ. Πολυζωΐδου.—Μὲ ὕφος τερπνὸν καὶ γλῶσσαν ἁπλουστάτην ἀναγράφονται ὅλα ὅσα ὁ Ἑλληνόπαις πρέπει νὰ γνωρίζῃ ἀπὸ τὴν Ἱστορίαν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἔχει μεγάλα γράμματα, ἰδίᾳ εἰς τὰς πρώτας σελίδας, προσευχάς, διδάγματα, ἐρωτήσεις καὶ 26 ὁλοσελίδους εἰκόνας. Δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς καθημερινὸν Ἀναγνωστικὸν ἢ ὡς βοηθητικόν. Νέα ἔκδοσις, βελτιωμένη καὶ ἐπηυξημένη. Τιμᾶται πανόδετον $1.00

Ι. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. (Θρησκευτικὸν Ἀναγνωστικόν). Γερ. Πολυζωΐδου.—Ὕφος τερπνὸν καὶ διηγηματικόν. Γλῶσσα ἁπλουστάτη, εἰκόνες πολλαὶ καὶ καλλιτεχνικαί. Στοιχεῖα μεγάλα καὶ εὐανάγνωστα. Ἐρωτήσεις, προσευχαί, διδάγματα, κλπ. Δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ ὡς καθημερινὸν Ἀναγνωστικόν. Νέα ἔκδοσις 1949 μὲ 34 μεγάλας εἰκόνας, πανόδετ.$1.00

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ. Γερ. Πολυζωΐδου. (Θρησκευτικὸν Ἀναγνωστικόν). Ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας μέχρι τοῦ 1951. Νέα ἀναθεωρηθεῖσα ἔκδοσις μὲ ὡραίας εἰκόνας, προσευχάς, ἱστορίαν τῆς ἐδῶ Ἐκκλησίας μας, κλπ. Κατάλληλος ὡς Ἀναγνωστικὸν ἢ ὡς βοηθητικόν. Τιμᾶται πανόδετον $1.00

Η ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ.—Γ. Πολυζωΐδου. Μὲ ἁπλᾶς ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις, στοιχεῖα εὐανάγνωστα, εἰκόνας, ποιήματα καὶ προσευχάς, τὸ βιβλίον ἑλκύει τοὺς μαθητάς. Ἡ διδασκαλία τῆς Πίστεώς μας ὅλη, εἰς 100 ἁπλούστατα μαθήματα. Μὲ πολλὰς εἰκόνας, προσευχάς, κλπ., πανόδετος, ... $1.00.

CATECHISM OF THE EASTERN ORTHODOX CHURCH. Ὑπὸ Γ. Πολυζωΐδου, Ἐπισκόπου Νύσσης. Ἡ Ὀρθόδοξος Χριστιανικὴ Κατήχησις εἰς τὴν Ἀγγλικήν, διὰ παιδία ἢ ἐνηλίκους, εἰς 100 ἁπλούστατα μαθήματα. Πανόδετος, ... $1.00.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ.—Γερμ. Πολυζωΐδου.—Εἰς τὸ βιβλίον αὐτὸ ἐξηγοῦνται ὅλα ὅσα βλέπονται καὶ ἀκούονται εἰς τοὺς Ναούς μας, μὲ ἐρωταποκρίσεις ἁπλᾶς. Τὸ κάθε Ἱ. Ἀντικείμενον ἔχει τὴν εἰκόνα του καὶ ἐξηγεῖται τί συμβολίζει. Εἰς τὸ τέλος ὅλαι αἱ κατάλληλοι προσευχαί. Κομψῶς πανόδ. $1.00.

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ.—Γ. Δημητριάδου.—Μετὰ γυμνασμάτων διὰ τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν ἑκάστου μαθήματος. Συνταχθεῖσα πρὸς χρῆσιν τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων τῆς Ἀμερικῆς. Νέα διωρθωμένη ἔκδοσις, πανόδ., $1.00.

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ. Ὑπὸ Γ. Πολυζωΐδου.—Μικρὰ παιδικὰ διηγήματα ἀπὸ τὴν ζωήν, εἰς ὕφος ἁπλοῦν καὶ γλῶσσαν καλὴν ὁμιλουμένην. Ἀπαραίτητα εἰς γονεῖς, κατηχητὰς καὶ διδασκάλους. Δύο καλοδεμένοι τόμοι, ἕκαστος ..... $1.50.

ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ DIVRY.—Ὁδηγὸς συνομιλίας ἀγγλικῆς καὶ ἑλληνικῆς, μὲ τὴν προφοράν, ἐπὶ παντὸς χρησίμου θέματος. Νέα ἔκδ. 1947, μὲ Ἐπιστολογραφίαν. Σελ. 448. $2.50

ΝΕΟΝ ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΟΑΓΓΛΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ DIVRY.—Τὸ νεώτατον, πληρέστατον καὶ πλέον ἀξιόπιστον πρόχειρον Λεξικόν. Ἔκδοσις 1949. Χρυσόδετον μὲ εὑρετήρια, $3.50. Μὲ δέρμα καὶ εὑρετήρια, ... $4.00.

ΝΕΑ ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΛΗ ΑΓΓΛΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ.—Ἡ ἀρίστη Μέθοδος πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἀγγλικῆς ὑπὸ Ἑλλήνων. Προφορὰ τελεία, γλῶσσα ὁμιλουμένη. Κατάλληλος δι' ἀρχαρίους ἢ προχωρημένους. Ε΄ ἔκδοσις 1950. .. $3.00.

GREEK MADE EASY.—Ἡ μόνη ἁπλῆ καὶ καὶ συγχρονισμένη Μέθοδος πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς ὑπὸ Ἀμερικανῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων, κατ' οἶκον ἢ ἐν σχολείῳ. Νέα ἔκδοσις Γ΄ 1950 $2.50.

Ζητήσατέ τα εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα. ἢ γράψατε πρὸς τοὺς ἐκδότας: **D.C.DIVRY, INC.** 293 SEVENTH AVENUE NEW YORK 1, N. Y.